

Lovforslag nr. L 272. Fremsat den 21. april 1993 af arbejdsministeren (Jytte Andersen)

Forslag

til

Lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik

Afsnit I

Lovens formål og indhold

Kapitel 1

§ 1. Loven har til formål at bidrage til at sikre et velfungerende arbejdsmarked gennem en aktiv arbejdsmarkedspolitik rettet mod beskæftigede og arbejds- og uddannelsessøgende samt private og offentlige arbejdsgivere.

§ 2. Der tilrettelægges en arbejdsmarkedsadministration, der får til opgave at forestå styringen af den aktive arbejdsmarkedspolitik.

§ 3. Loven indeholder følgende bestemmelser:

- 1) Afsnit II om arbejdsmarkedspolitiske redskaber til beskæftigede, arbejds- og uddannelsessøgende samt arbejdsgivere, der tilbydes efter skøn.
- 2) Afsnit III om rettigheder for ledige dagpengemodtagere.
- 3) Afsnit IV om ansvarlige for tilvejebringelse og gennemførelse af arbejdsmarkedsindsatsen samt udbetaling af ydelser til ledige dagpengemodtagere.
- 4) Afsnit V om udveksling og videregivelse af oplysninger m.v. samt om oprettelse og drift af registre.
- 5) Afsnit VI om oprettelse af kollegiale organer til varetagelse af opgaver i forbindelse med styringen af arbejdsmarkedsindsatsen samt bestemmelser om den statslige arbejdsformidling og om samspillet mellem de kollegiale organer og arbejdsmarkedsmyndighederne.

- 6) Afsnit VII om klageadgang, lovens ikrafttræden og overgangsregler.

Afsnit II

Arbejdsmarkedspolitiske redskaber til beskæftigede, arbejds- og uddannelsessøgende samt arbejdsgivere, der tilbydes efter skøn

Kapitel 2

Formidling af arbejde

§ 4. Arbejdssøgende og arbejdsgivere kan få assistance til at finde arbejde, henholdsvis arbejdskraft.

§ 5. Formidling af kontakt mellem arbejdsgivere og arbejdssøgende sker ved at indhente og videregive information om udbud af arbejdskraft til arbejdsgivere og om beskæftigelsesmuligheder til arbejdssøgende.

§ 6. Formidling af arbejde kan ske ved, at en arbejdssøgende direkte sættes i forbindelse med en arbejdsgiver, der har brug for arbejdskraft.

§ 7. For at fremme beskæftigelsen og modvirke ubalance på arbejdsmarkedet kan Arbejdsmarkedsrådet efter retningslinier fastsat af Arbejdsmarkedsrådet, jf. § 60, tilbyde økonomisk støtte til gennemførelse af særlige formidlingsaktiviteter.

§ 8. Arbejdsministeren fastsætter regler om lediges kontakt med Arbejdsformidlingen

samt om formidling af arbejde og om særlige formidlingsaktiviteter.

Kapitel 3

Information og vejledning

§ 9. Arbejds- og uddannelsessøgende kan få information om mulighederne for beskæftigelse og uddannelse samt om andre aktiviteter i henhold til denne lov.

Stk. 2. Arbejds- og uddannelsessøgende kan endvidere få vejledning om valg af erhverv og uddannelse. Vejledning kan tilbydes som kortere eller længerevarende forløb ud fra en vurdering af den enkeltes ønsker og forudsætninger.

§ 10. Private og offentlige arbejdsgivere kan få information og vejledning om arbejdskraft og uddannelsesforhold samt bistand til at afdekke, fastlægge og indfri behovet for arbejdskraft og uddannelse.

Kapitel 4

Individuel handlingsplan

§ 11. Ledige kan få udarbejdet en individuel handlingsplan for, hvordan mulighederne for at få varig beskæftigelse på det almindelige arbejdsmarked forbedres.

Stk. 2. I handlingsplanen, der revideres løbende, beskrives den lediges beskæftigelsesmål. Med udgangspunkt i den lediges ønsker og forudsætninger og under hensyntagen til arbejdsmarkedets behov angiver planen tillige, hvilke arbejdsmarkedspolitiske aktiviteter der kan bidrage til opfyldelse af målet.

Kapitel 5

Jobtræning

§ 12. Ledige kan få tilbud om jobtræning hos private eller offentlige arbejdsgivere. Ledige dagpengemodtagere kan tillige selv finde en jobtræningsplads.

§ 13. Ved ansættelse i jobtræning skal lønnen svare til den overenskomstmæssige eller den for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende.

Stk. 2. Ved ansættelse i jobtræning hos offentlige arbejdsgivere kan lønnen højst udgøre dagpengenes højeste beløb tillagt 15 procent.

Stk. 3. Ved ansættelse i jobtræning skal arbejdsvilkårene i øvrigt svare til de overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende. For kontanthjælpsmodtagere kan arbejdstiden dog fastsættes ved individuel aftale med arbejdsgiveren.

§ 14. Under forudsætning af, at der sker en nettoudvidelse af antallet af ansatte, udbetales der ved jobtræning et løntilskud til arbejdsgiveren. Løntilskuddet udgør 60 procent af dagpengenes højeste beløb.

Stk. 2. Støtteperiodens længde fastsættes ved aftale med arbejdsgiveren. Støtteperioden i det enkelte ansættelsesforhold kan maksimalt aftales til ét år.

Stk. 3. Udbetaling af løntilskud afvises, hvis løntilskuddet vil være eller viser sig at være konkurrenceforvridende.

§ 15. Jobtræning til ledige dagpengemodtagere kan sammenlagt gives i op til 2 år.

Kapitel 6

Uddannelse

§ 16. Ledige kan få tilbud om uddannelse ved deltagelse i ordinære uddannelsesaktiviteter eller i form af et særligt tilrettelagt uddannelsesprogram.

Stk. 2. Ved tilbud om uddannelse i det ordinære uddannelsessystem gælder de almindelige regler om optagelse på uddannelsen.

§ 17. Ledige dagpengemodtagere kan modtage uddannelsesgodtgørelse under uddannelsen, jf. dog stk. 3-4.

Stk. 2. Godtgørelsen svarer til den ydelse, den ledige ellers ville være berettiget til. For unge under 25 år svarer uddannelsesgodtgørelsen til halvdelen af den ydelse, den ledige ellers ville være berettiget til.

Stk. 3. Uddannelsesgodtgørelse kan ikke udbetales til unge under 25 år, hvis de har ret til eller deltager i en uddannelse, der berettiger til uddannelsesstøtte fra Statens Uddannelsesstøtte.

Stk. 4. Hvis den ledige har supplerende indtægter fra arbejde, der svarer til eller overstiger uddannelsesgodtgørelsen, bortfalder denne. Hvis indtægterne er lavere end uddannelsesgodtgørelsen, nedsættes denne, så den ledige i alt får et beløb svarende til uddannelsesgodtgørelsen.

§ 18. Uddannelsesgodtgørelse kan gives i op til 2 år.

§ 19. Ledige kan få orlov til uddannelse i overensstemmelse med de herom gældende regler.

Kapitel 7

Jobrotation og uddannelse af beskæftigede

§ 20. Private eller offentlige arbejdsgivere kan i forbindelse med beskæftigedes midlertidige fravær aftale jobrotationsordninger med Arbejdsformidlingen eller kommunen, hvor ledige erstatter beskæftigede.

Stk. 2. Hvor private eller offentlige arbejdsgivere indgår aftale om jobrotation i tilknytning til beskæftigedes fravær på grund af orlov, udbetales der støtte i overensstemmelse med de herom gældende regler.

Stk. 3. Hvis der i forbindelse med jobrotation ansættes en ledig i jobtræning finder reglerne i lovens kapitel 5 anvendelse.

Stk. 4. Arbejdsministeren kan bestemme, at der som led i arbejdsmarkedsindsatsen kan anvendes midler til uddannelse af beskæftigede.

Kapitel 8

Etableringsydelse

§ 21. Ledige dagpengemodtagere, som ønsker at etablere og drive selvstændig virksomhed som deres hovedbeskæftigelse, kan få etableringsydelse, hvis de får godkendt en forretningsplan for den påtænkte virksomhed, jf. lov om tilskud til iværksættere.

Stk. 2. Etableringsydelsen udgør 50 procent af dagpengenes højeste beløb, og kan gives i op til 2¹/₂ år.

Stk. 3. Hvis den ledige har andet arbejde eller indtægter fra andet arbejde, der på årsbasis overstiger 27.500 kr. reguleret med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent, nedsættes etableringsydelsen efter reglerne om fradrag i §§ 59 og 73 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Kapitel 9

Særligt tilrettelagte jobtræningsforløb

§ 22. Til ledige, som kun vanskeligt kan opnå beskæftigelse på normale løn- og arbejdsvilkår eller i jobtræning på det almindelige arbejdsmarked, kan der etableres særligt tilrette-

lagte jobtræningsforløb på en almindelig arbejdsplads hos private eller offentlige arbejdsgivere.

Stk. 2. Særligt tilrettelagte jobtræningsforløb kan tillige bestå i beskæftigelse hos private husstande, beboerforeninger, grundejerforeninger, idrætsforeninger m.v.

Stk. 3. Der kan etableres projekter for flere ledige i forening.

Stk. 4. Særligt tilrettelagte jobtræningsforløb må kun omfatte arbejde, der ellers ikke ville blive udført som almindelig lønnet arbejde.

Stk. 5. Produktion og afsætning af produkter må kun ske, hvis produktionen er nødvendig for at forbedre beskæftigelsesmulighederne for de ledige, afsætningen er en naturlig følge af produktionen, og afsætningen sker på markedsvilkår.

§ 23. De organisationer, som normalt har forhandlingsretten på det pågældende område, aftaler ydelsen pr. time til ledige, der deltager i særligt tilrettelagte jobtræningsforløb. Hvis organisationerne ikke kan blive enige om ydelsens størrelse, fastsættes denne af arbejdsministeren.

Stk. 2. Arbejdsministeren kan efter forhandling med socialministeren fastsætte særlige vilkår for ydelsen til kontanthjælpsmodtagere, som deltager i særligt tilrettelagte jobtræningsforløb.

Stk. 3. Arbejdstiden i særligt tilrettelagte jobtræningsforløb fastsættes ved individuel aftale med arbejdsgiveren, dog således, at den samlede ydelse pr. uge maksimalt svarer til dagpengenes højeste beløb pr. uge.

Stk. 4. Arbejdsvilkårene i øvrigt skal svare til de overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende.

§ 24. Ved særligt tilrettelagte jobtræningsforløb efter § 22, stk. 1 eller stk. 3, jf. stk. 1, udbetales et økonomisk tilskud til arbejdsgiveren.

Stk. 2. Ved særligt tilrettelagte jobtræningsforløb efter § 22, stk. 2 eller stk. 3, jf. stk. 2, udbetales tilskuddet til Arbejdsformidlingen eller (amts)kommunen. Arbejdsformidlingen eller (amts)kommunen udbetaler ydelsen til den ledige, og den private husstand, beboerforeningen m.v. indbetaler et beløb til henholdsvis Arbejdsformidlingen eller (amts)kommunen. Nærmere regler om beløbets størrelse

og indbetaling fastsættes af arbejdsministeren efter forhandling med socialministeren.

Stk. 3. Tilskuddets størrelse og støtteperiodens længde fastsættes ved aftale med arbejdsgiveren. Tilskuddet kan dog ikke overstige ydelsen til den ledige.

Stk. 4. Udbetaling af tilskud afvises, hvis det vil være eller viser sig at være konkurrenceforvridende.

Kapitel 10

Kombination af tilbud, forsøgsaktiviteter, brugerbetaling m.v.

§ 25. Tilbud til ledige gives ud fra en samlet bedømmelse af den enkeltes mulighed for at opnå varig beskæftigelse uden tilskud på det almindelige arbejdsmarked. Tilbudene kan gives hver for sig eller i en kombination.

§ 26. I overensstemmelse med Arbejdsmarkedsrådets beslutning om gennemførelse af forsøgs- og udviklingsinitiativer, jf. § 60, kan der gives andre tilbud end dem, der er nævnt i kapitel 2-9.

§ 27. Arbejdsministeren fastsætter nærmere regler om tilrettelæggelse af arbejdsmarkedsindsatsen, herunder om de enkelte tilbud i indsatsen.

Stk. 2. Arbejdsministeren kan fastsætte regler om mulighed for gennemførelse af tilbud i udlandet, praktik i forbindelse med uddannelse med uddannelsesgodtgørelse samt undervisning i forbindelse med jobtræning og særligt tilrettelagte jobtræningsforløb.

Stk. 3. Arbejdsministeren kan fastsætte bestemmelser om brugerbetaling på områder, hvor Arbejdsformidlingen yder en særlig service. Brugerbetaling må ikke anvendes i forhold til arbejdstagere, hvad enten de er beskæftigede, arbejds- eller uddannelsessøgende.

Stk. 4. I det omfang reglerne tillige vedrører kontanthjælpsmodtagere, sker fastsættelsen efter forhandling med socialministeren.

Afsnit III

Rettigheder for ledige dagpengemodtagere

Kapitel 11

Rettigheder i delperiode 1

§ 28. Ledige dagpengemodtagere under 60 år har inden for delperiode 1, jf. § 55, stk. 1 i

lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., ret til et rimeligt forløb på sammenlagt 12 måneder. Den ledige har ret til at påbegynde forløbet senest efter 2 års ledighed.

Stk. 2. Forløbet sammensættes af tilbud efter lovens kapitel 2-3 og 5-10.

§ 29. Ledige dagpengemodtagere under 60 år har efter en samlet ledighedsperiode på 3 måneder inden for de seneste 5 måneder ret til at få udarbejdet en individuel handlingsplan for, hvordan mulighederne for at få varig beskæftigelse på det almindelige arbejdsmarked kan forbedres, jf. § 11.

Stk. 2. En individuel handlingsplan skal udarbejdes eller revideres forud for afgivelse af et tilbud efter kapitel 2-3 og kapitel 5-12.

§ 30. Ledige dagpengemodtagere under 60 år har efter en samlet ledighedsperiode på 12 måneder inden for de seneste 15 måneder ret til jobtræning i op til 12 måneder, hvis den ledige selv finder en jobtræningsplads.

Stk. 2. Arbejdsministeren kan fastsætte regler om, at jobtræningsperioden efter stk. 1 kan nedsættes.

Stk. 3. Reglerne om jobtræning i kapitel 5 finder anvendelse.

§ 31. Ledige dagpengemodtagere under 60 år har efter en samlet ledighedsperiode på 5 måneder inden for de seneste 8 måneder ret til etableringsydelse i op til 2¹/₂ år.

Stk. 2. Reglerne om etableringsydelse i kapitel 8 finder anvendelse.

§ 32. Ledige dagpengemodtagere under 60 år kan efter en samlet ledighedsperiode på 12 måneder inden for de seneste 15 måneder afstå fra tilbud efter kapitel 5-10 eller § 28 i et år. I så fald fastsættes dagpengene til den ledige i overensstemmelse med § 55, stk. 6 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Stk. 2. Arbejdsministeren fastsætter nærmere regler om ledige dagpengemodtageres rettigheder efter dette kapitel, herunder om opgørelse af ledighed.

Kapitel 12

Rettigheder i delperiode 2

§ 33. Det skal tilstræbes, at ledige dagpengemodtagere under 60 år i delperiode 2, jf. § 55,

stk. 2 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., får tilbud efter kapitel 2-3 og 5-10 på fuld tid.

§ 34. I det omfang tilbud efter § 33 ikke kan tilvejebringes, skal ledige dagpengemodtagere under 60 år så vidt muligt have tilbud om beskæftigelse i gennemsnitligt 20 timer om ugen.

Stk. 2. Ledige dagpengemodtagere kan afstå fra tilbud efter stk. 1 og kapitel 5-10 i et år. I så fald fastsættes dagpengene til den ledige i overensstemmelse med § 55, stk. 3 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Stk. 3. Arbejdsministeren fastsætter nærmere regler om tilbud efter dette kapitel.

Afsnit IV

Ansvarlige for arbejdsmarkedsindsatsen

Kapitel 13

Underretningspligt ved afslag m.v. på tilbud

§ 35. Hvis en ledig ikke vil medvirke til udarbejdelse af en individuel handlingsplan eller ikke følger handlingsplanen, jf. kapitel 4 og § 29, skal den myndighed, der gennemfører tilbuddet, underrette den lediges arbejdsløsheds-kasse.

Stk. 2. Arbejdsløsheds-kassen træffer på baggrund af meddelelsen efter stk. 1 afgørelse om de dagpengemæssige konsekvenser, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., § 63, stk. 1, nr. 4.

§ 36. Hvis en kontanthjælpsmodtager afslår, udebliver fra, ophører med eller afbryder et tilbud efter kapitel 2-10, skal Arbejdsformidlingen, i det omfang tilbuddet er afgivet af Arbejdsformidlingen, underrette den pågældendes kommune.

Kapitel 14

Tilvejebringelse af tilbud

§ 37. Arbejdsformidlingen har på baggrund af retningslinier fastsat af Arbejdsmarkedsrådet, jf. § 51, ansvaret for den arbejdsmarkeds-politiske indsats i regionen og dermed også pligt til at tilvejebringe de tilbud til ledige dagpengemodtagere, som omhandles i denne lov. (Amts)kommunerne har ansvaret for at tilvejebringe tilbud i medfør af denne lov til kontanthjælpsmodtagere, fortidspensionister samt personer med fysisk/psykisk handicap eller

særlige sociale problemer, jf. reglerne herom i lov om social bistand.

Stk. 2. (Amts)kommunerne og staten har pligt til at fremskaffe en given kvote jobtræningspladser, jf. kapitel 5 og 9, til ledige dagpengemodtagere inden for eget forvaltnings-område eller i anden offentlig eller offentligt støttet institution. Kvoten fastsættes én gang årligt af arbejdsministeren efter forhandling med Landsarbejdsrådet.

Stk. 3. 75 pct. af kommunernes lønudgifter efter § 37, stk. 2, med fradrag af det statslige løntilskud gøres til genstand for mellemkommunal udligning. Det samlede udligningsbe-løb pålignes kommunerne i henhold til deres indbyggertal, som opgjort af Danmarks Stati-stik pr. 1. januar i udligningsåret.

Stk. 4. Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler om den kommunale udlignings-ordning, og om administrationen af reglerne i § 37, stk. 3.

Kapitel 15

Gennemførelse af tilbud

§ 38. Arbejdsformidlingen og (amts)kommu-nerne gennemfører arbejdsmarkedsindsatsen.

Stk. 2. Arbejdsformidlingen og (amts)kommu-nerne kan vælge selv at gennemføre de til-bud, de har ansvaret for at tilvejebringe, eller helt eller delvis at overlade gennemførelsen til andre, eventuelt mod betaling. Arbejdsformid-lingen og (amts)kommunerne kan ikke herved fraskrive sig ansvaret for tilvejebringelse af til-budene.

Stk. 3. (Amts)kommunerne kan formidle ar-bejde til personer, der modtager eller søger støtte efter afsnit III eller III A i lov om social bistand, førtidspensionister og personer med fysisk/psykisk handicap eller særlige sociale problemer, jf. reglerne herom i lov om social bistand.

Stk. 4. Arbejdsministeren fastsætter efter forhandling med socialministeren og de kom-munale organisationer og efter indhentet udtale-lelse fra Landsarbejdsrådet nærmere bestem-melser om (amts)kommunernes medvirken i arbejdsmarkedsindsatsen.

§ 39. Arbejdsløsheds-kasserne kan formidle arbejde til egne ledige medlemmer.

Stk. 2. Arbejdsløsheds-kasserne har pligt til at informere og vejlede deres egne medlemmer om mulighederne for at få beskæftigelse på det

almindelige arbejdsmarked, om mulighederne for at få tilbud samt om de dagpengemæssige konsekvenser af at afslå, udeblive fra, ophøre med eller afbryde et tilbud, som den ledige har fået som led i den arbejdsmarkedspolitiske indsats.

Stk. 3. Det påhviler Arbejdsløshedskasserne at give meddelelse til Arbejdsformidlingen om de medlemmer, der fortsat står til rådighed for arbejdsmarkedet, og som er berettiget til tilbud efter denne lov. Arbejdsministeren kan fastsætte nærmere regler herom, herunder om tidspunktet for arbejdsløshedskassernes indberetning.

Kapitel 16

Udbetaling af ydelser

§ 40. Arbejdsløshedskasser udbetaler uddannelsesgodtgørelse og etableringsydelse til ledige dagpengemodtagere.

§ 41. Arbejdsformidlingen eller (amts)kommunerne udbetaler løntilskud i forbindelse med jobtræning og tilskud i forbindelse med særligt tilrettelagte jobtræningsforløb.

Stk. 2. Arbejdsformidlingen refunderer tillige godkendte udgifter til uddannelse m.v. i forbindelse med etableringsydelse.

Stk. 3. Arbejdsministeren fastsætter nærmere regler om udbetaling efter dette kapitel.

Afsnit V

Øvrige bestemmelser

Kapitel 17

Udveksling og videregivelse af oplysninger m.v.

§ 42. Arbejdsformidlingen og Arbejdsløshedskasserne må ikke videregive oplysninger om arbejdssøgende og arbejdsgivere til uvedkommende.

§ 43. Til brug for vejledningen af ledige, herunder udarbejdelse af en individuel handlingsplan, og med henblik på at sikre sammenhængende vejledning, kan der inden for rammerne af lov om offentlige registre udveksles relevante oplysninger mellem Arbejdsformidlingen, (amts)kommunerne og Arbejdsløshedskasserne.

Stk. 2. Arbejdsformidlingen underretter den lediges arbejdsløshedskasse om indholdet af

den individuelle handlingsplan, jf. kapitel 4 samt § 29.

§ 44. Som led i formidlingssamarbejdet mellem lande, der er omfattet af fri bevægelighed for arbejdskraft, kan Arbejdsformidlingen videregive oplysninger om danske arbejdsgiveres ønsker om arbejdskraft (jobordrer) med angivelse af arbejdsgiverens navn og adresse, arbejdets karakter m.v. via edb til disse landes arbejdsmarkedsmyndigheder.

§ 45. Når en faglig organisation skriftligt og fyldestgørende har fremsendt oplysninger om, at en arbejdsgiver er omfattet af strejke eller lockout, må der ikke formidles arbejdskraft til arbejdsgiveren, før konflikten er hævet eller kendt overenskomststridig eller på anden måde retsstridig.

§ 46. En modtager af uddannelsesgodtgørelse eller etableringsydelse har pligt til at underrette sin arbejdsløshedskasse om forhold, der kan være af betydning for ret til ydelserne.

Stk. 2. Har en modtager af uddannelsesgodtgørelse eller etableringsydelse givet urigtige oplysninger eller fortiet forhold, der har betydning for retten til ydelserne, skal fejludbetalte ydelser tilbagebetales efter reglerne i kapitel 13 i lov om arbejdsløhedsforsikring m.v.

§ 47. Arbejdsministeren kan fastsætte nærmere regler om udveksling og videregivelse af oplysninger samt om tilbagebetaling af ydelser udbetalt på urigtigt grundlag.

Kapitel 18

Oprettelse og drift af registre

§ 48. Arbejdsministeren har ansvar for oprettelse og drift af registre, der føres ved hjælp af elektronisk databehandling, vedrørende arbejdsmarkedsindsatsen, jf. lov om offentlige registre.

Stk. 2. Registerne, som blandt andet skal danne grundlag for udarbejdelsen af en arbejdsmarkedsstatistik, kan indgå i et sammenhængende system af registre.

Stk. 3. Arbejdsministeren kan fastsætte nærmere regler om indhentelse af oplysninger til brug for udarbejdelse af arbejdsmarkedsstatistikken.

F. t. l. vedr. arbejdsmarkedspolitik

Afsnit VI

Styring af den aktive arbejdsmarkedspolitik

Kapitel 19

Landsarbejdsrådet

§ 49. Til varetagelse af opgaver på landsplan i forbindelse med styringen af arbejdsmarkedsindsatsen nedsætter arbejdsministeren Landsarbejdsrådet, der består af 1 formand og 23 andre medlemmer.

§ 50. Arbejdsministeren udpeger, bortset fra formanden, medlemmerne af Landsarbejdsrådet efter indstilling fra de i rådet repræsenterede organisationer og myndigheder således:

- 8 fra Dansk Arbejdsgiverforening,
- 8 fra Landsorganisationen i Danmark,
- 1 fra Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger,
- 1 fra Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd,
- 1 fra Akademikernes Centralorganisation,
- 1 fra FR-Fællesrepræsentationen (Hovedorganisation for Arbejdsleder- og tekniske Funktionærforeninger i Danmark),
- 1 fra Amtsrådsforeningen i Danmark,
- 1 fra Kommunernes Landsforening og
- 1 fra Københavns og Frederiksberg Kommuner i fællesskab.

Stk. 2. Arbejdsministeren udpeger rådets formand og en suppleant for denne efter indstilling fra rådets medlemmer.

Stk. 3. Der tilforordnes Landsarbejdsrådet 3 repræsentanter fra Arbejdsministeriet, 1 repræsentant fra Finansministeriet og 1 repræsentant fra Undervisningsministeriet.

Stk. 4. Medlemmerne, herunder formanden, samt de tilforordnede, udpeges for en 4-årig periode. Finder udpegningen sted i løbet af en periode, gælder den til periodens udløb.

Stk. 5. Landsarbejdsrådet fastsætter selv sin forretningsorden.

Stk. 6. Arbejdsministeren drager omsorg for varetagelse af Landsarbejdsrådets sekretariatsforretninger.

Kapitel 20

Arbejdsmarkedsråd

§ 51. Det regionale arbejdsmarked (regionen) omfatter et amt. Til varetagelse af opgaver i forbindelse med styringen af arbejdsmarkedsindsatsen nedsætter arbejdsministeren et

arbejdsmarkedsråd i hver region. Arbejdsministeren kan opdele amtet i flere regioner.

§ 52. Arbejdsmarkedsrådet består af 1 formand og 18 andre medlemmer.

Stk. 2. Arbejdsministeren udpeger, bortset fra formanden, medlemmerne af Arbejdsmarkedsrådet efter indstilling fra de i rådet repræsenterede organisationer og myndigheder, jf. dog stk. 3, således:

- 6 fra Dansk Arbejdsgiverforening, efter forhandling med andre interesserede arbejdsgiver- og erhvervsorganisationer,
- 5 fra Landsorganisationen i Danmark,
- 1 fra Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd,
- 3 fra amtsrådet og
- 3 fra kommunerne i amtet i fællesskab.

Stk. 3. I Københavnsområdet udpeges de kommunale medlemmer efter indstilling således:

- 1 fra Københavns Borgerrepræsentation,
- 1 fra Frederiksberg kommunalbestyrelse og
- 1 fra kommunerne i Københavns amt i fællesskab.

Stk. 4. Samtidig udpeges på samme måde 1 suppleant for hvert medlem.

Stk. 5. Der tilforordnes Arbejdsmarkedsrådet 4 repræsentanter fra de uddannelsesinstitutioner, som er beliggende i regionen, og som udbyder efter- og videreuddannelse.

Stk. 6. Bortset fra formanden og suppleanten for denne udpeges medlemmerne, suppleanterne og de tilforordnede for en 4-årig periode. Udpegningen finder sted den 1. februar umiddelbart efter de kommunale valg. Finder udpegningen sted i løbet af en periode, gælder den til periodens udløb.

Stk. 7. Rådets formand og suppleanten for denne udpeges af medlemmerne af Arbejdsmarkedsrådet for en 2-årig periode.

Stk. 8. Arbejdsmarkedsrådet fastsætter selv sin forretningsorden.

Stk. 9. Regionschefen, jf. § 55, varetager Arbejdsmarkedsrådets sekretariatsforretninger.

Kapitel 21

Den statslige arbejdsformidling

§ 53. Den statslige arbejdsformidling varetager arbejdsmarkedsindsatsen.

Stk. 2. Arbejdsministeren er øverste administrative myndighed for arbejdsformidlingen og

bistås af Arbejdsmarkedsstyrelsen, der til daglig leder Arbejdsformidlingen på landsplan.

§ 54. Arbejdsministeren opretter i hver region, jf. § 51, et regionskontor, der ledes af en regionschef.

Stk. 2. Arbejdsmarkedsrådet godkender efter indstilling fra regionschefen organiseringen af Arbejdsformidlingen i regionen.

§ 55. Regionschefen leder Arbejdsformidlingen i regionen, jf. § 51.

Stk. 2. Regionschefen, der skal være uafhængig af arbejdsgiver- og lønmodtagerinteresser, ansættes af arbejdsministeren.

Stk. 3. Arbejdsformidlingens øvrige personale ansættes af Arbejdsmarkedsstyrelsen efter indstilling fra regionschefen.

Kapitel 22

Samspillet mellem de kollegiale organer og statslige arbejdsmarkedsmyndigheder på centralt plan

§ 56. Landsarbejdsrådet medvirker i tilrettelæggelsen af arbejdsmarkedspolitikken gennem rådgivning af arbejdsministeren og afgiver indstilling til arbejdsministeren om:

- 1) Planlægning af den samlede arbejdsmarkedsindsats, herunder fastsættelsen af mål for kommende års indsats og prioriteringen af indsatsområderne.
- 2) Udmelding af bevilling, mål og resultatkrav i arbejdsmarkedsindsatsen til Arbejdsmarkedsrådet.

Stk. 2. Landsarbejdsrådet vurderer arbejdsmarkedsindsatsen i regionerne og er rådgivende for arbejdsministeren i spørgsmål om iværksættelse af forsøgs- og udviklingsaktiviteter på det arbejdsmarkedspolitiske område.

§ 57. Der afsættes på finansloven dels en bevilling til arbejdsmarkedsindsatsen, som arbejdsministeren fordeler til arbejdsmarkedsrådene, dels en bevilling til driften af arbejdsformidlingen.

Stk. 2. Udgifterne til oprettelse og drift af arbejdsformidlingskontorerne fordeles med 3/4 til staten og uden for Københavnsområdet med 1/4 til den amtskommune, hvori kontoret er beliggende. I Københavnsområdet fordeles den kommunale andel på 1/4 mellem Københavns Amtskommune, Københavns og Frederiksberg Kommuner efter de folketal, der fore-

ligger oplyst ved begyndelsen af det finansår, hvor udgifterne afholdes.

Stk. 3. Arbejdsministerens udmelding af bevillingen til arbejdsmarkedsindsatsen og driftsbevillingen ledsages af mål og resultatkrav for arbejdsmarkedsindsatsen. En mindre del af bevillingstildelingen kan gøres resultatafhængig.

Stk. 4. Med henblik på en særlig indsats kan der på finansloven afsættes en mindre del af bevillingen til arbejdsmarkedsindsatsen til en central pulje. Arbejdsministeren bestemmer anvendelsen af den centrale pulje efter at have rådført sig med Landsarbejdsrådet.

Stk. 5. Forud for hvert finansår udarbejder Landsarbejdsrådet til arbejdsministeren forslag til budget for den samlede arbejdsmarkedsindsats, medens Arbejdsmarkedsstyrelsen til arbejdsministeren udarbejder forslag til budget for driften af arbejdsformidlingen. Forslag til budget for arbejdsmarkedsindsatsen samordnes med forslag til budget for driften af arbejdsformidlingen. Landsarbejdsrådet udarbejder samtidig til arbejdsministeren forslag om mål og resultatkrav for arbejdsmarkedsindsatsen.

Stk. 6. I grundlaget for tilvejebringelse af Landsarbejdsrådets forslag indgår forslag til budget for arbejdsmarkedsindsatsen og forslag til mål og resultatkrav, som Arbejdsmarkedsrådet udarbejder for regionen.

Stk. 7. For at sikre, at Landsarbejdsrådet har et samordnet grundlag for sin rådgivning, udarbejder Arbejdsmarkedsstyrelsen til rådet forslag til budget for arbejdsmarkedsindsatsen samt forslag til mål og resultatkrav. Forslagene ledsages af Arbejdsmarkedsstyrelsens forslag til budget for driften af arbejdsformidlingen.

§ 58. Arbejdsmarkedsstyrelsen udarbejder regelmæssigt en rapport om opfyldelse af Arbejdsmarkedsrådets mål og resultatkrav i arbejdsmarkedsindsatsen til arbejdsministeren. Rapporten ledsages af Arbejdsmarkedsstyrelsens forslag til opfølgning af den regionale arbejdsmarkedsindsats.

Stk. 2. I grundlaget for tilvejebringelsen af Arbejdsmarkedsstyrelsens rapport og forslag til opfølgning indgår Landsarbejdsrådets, Arbejdsmarkedsrådets og regionschefens bemærkninger.

§ 59. På baggrund af udviklingen i regionerne træffer arbejdsministeren bestemmelse om

justeringer i arbejdsmarkedsindsatsen. Arbejdsministeren kan forud for udmeldingen indhente en udtalelse fra Landsarbejdsrådet.

Kapitel 23

Samspeilet mellem de kollegiale organer og statslige arbejdsmarkedsmyndigheder med flere på regionalt plan

§ 60. Arbejdsmarkedsrådet udarbejder forslag til budget for arbejdsmarkedsindsatsen i regionen, jf. § 57, stk. 5, og træffer bestemmelse om anvendelse af bevillingen til arbejdsmarkedsindsatsen indenfor de af arbejdsministeren udmeldte bevillinger samt mål og resultatkrav, jf. § 57, stk. 1 og 3 samt § 59.

Stk. 2. Arbejdsmarkedsrådet tilrettelægger arbejdsmarkedsindsatsen ved:

- 1) Planlægning af den arbejdsmarkedspolitiske indsats i regionen, herunder fastsættelsen af mål og resultatkrav for indsatsen.
- 2) Løbende overvågning af den arbejdsmarkedspolitiske indsats.
- 3) Dimensionering og prioritering af de arbejdsmarkedspolitiske redskaber og medvirken ved prioriteringen af Arbejdsformidlingens opgaver i arbejdsmarkedsindsatsen.
- 4) Samordning af Arbejdsformidlingens og (amts)kommunernes varetagelse af arbejdsmarkedsindsatsen, herunder anvendelse af jobtræning og særligt tilrettelagte jobtræningsforløb.
- 5) Koordinering af uddannelses- og erhvervsvejledningen samt det virksomhedsopfølgende arbejde.
- 6) Beslutning om udarbejdelse af analyser og prognoser for udviklingen på arbejdsmarkedet i regionen.
- 7) Beslutning om gennemførelse af forsøgs- og udviklingsaktiviteter i regionen på det arbejdsmarkedspolitiske område.

§ 61. Regionschefen varetager driften af Arbejdsformidlingen på regionalt plan i overensstemmelse med den af Arbejdsmarkedsrådet tilrettelagte arbejdsmarkedsindsats, jf. § 60, og træffer efter høring af rådet beslutning om driftsbevillingens anvendelse.

Stk. 2. Regionschefen påser, at Arbejdsmarkedsrådets beslutninger er lovlige, og drager omsorg for deres iværksættelse.

Stk. 3. For at sikre, at Arbejdsmarkedsrådet har et sammenhængende beslutningsgrundlag ved rådets udarbejdelse af forslag til budget

for arbejdsmarkedsindsatsen og forslag til mål og resultatkrav i regionen, jf. § 57, stk. 5, udarbejder regionschefen til rådet forslag til budgetter, omfattende såvel arbejdsmarkedsindsatsen som driften af Arbejdsformidlingen, samt forslag til mål og resultatkrav.

Stk. 4. For at sikre sammenhæng mellem bevillingen til arbejdsmarkedsindsatsen og driftsbevillingen i regionen udarbejder regionschefen som grundlag for Arbejdsmarkedsrådets beslutning om dimensionering og prioritering af tilbudene i arbejdsmarkedsindsatsen forslag til bevillingernes anvendelse.

Afsnit VII

Klageadgang, ikrafttræden m.v.

Kapitel 24

Klageadgang

§ 62. Klage over Arbejdsformidlingens afgørelser efter kapitel 2-10, § 28 for så vidt angår rimeligheden af et tilbud og § 33 kan inden 4 uger indbringes for Arbejdsmarkedsrådet af den, som afgørelsen vedrører.

Stk. 2. Afgørelser efter stk. 1 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 63. Klage over Arbejdsformidlingens afgørelser efter §§ 28-32 og § 34 kan inden 4 uger indbringes for Arbejdsmarkedsstyrelsen af den, som afgørelsen vedrører. Klagen indgives til vedkommende regionschef, der, hvis afgørelsen fastholdes, videregiver klagen til Arbejdsmarkedsstyrelsen.

Stk. 2. Afgørelser efter stk. 1 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Arbejdsministeren kan inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt, på eget initiativ tage en afgørelse, der er truffet af Arbejdsmarkedsstyrelsen, op til nærmere undersøgelse og afgørelse.

§ 64. Arbejdsløshedskassernes afgørelser efter kapitel 11 vedrørende opgørelse af ledighed samt arbejdsløshedskassernes afgørelser efter kapitel 13 og 16 kan inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt, indbringes for Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikring. Klagen indgives til arbejdsløshedskassen, der, hvis afgørelsen fastholdes, videregiver klagen til Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikring.

Stk. 2. Afgørelser truffet af Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikring efter stk. 1 kan inden

fire uger efter, at afgørelsen er meddelt, indbringes for Arbejdsmarkedets Ankenævn, jf. § 100 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., af den, afgørelsen vedrører. Ankenævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 25

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 65. Arbejdsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Stk. 2. Fra samme dato ophæves lov om arbejdstilbud til ledige, jf. lovbekendtgørelse nr. 634 af 17. juli 1992 med senere ændring samt lov om kommunal beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 635 af 17. juli 1992.

§ 66. Arbejdsministeren fastsætter nærmere regler om overgangsordninger for ledige, der er omfattet af lov om arbejdstilbud til ledige, jf. lovbekendtgørelse nr. 634 af 17. juli 1992 med senere ændring. Arbejdsministeren fastsætter tillige efter forhandling med socialministeren og indenrigsministeren nærmere regler om overgangsordninger i forbindelse med ophævelsen af lov om kommunal beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 635 af 17. juli 1992.

§ 67. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Den nuværende arbejdsmarkedspolitiske indsats har ikke i tilstrækkelig grad kunnet bidrage til at afhjælpe den høje arbejdsløshed, som fortsat er det alvorligste problem for det danske velfærdssamfund.

Med henblik på at understøtte økonomisk vækst og skabe mulighed for øget beskæftigelse er det af afgørende betydning, at der gennemføres en modernisering af hidtil kendte metoder og redskaber i den arbejdsmarkedspolitiske indsats over for ledige, herunder også for så vidt angår styringen af indsatsen.

Regeringen finder således, jf. regeringsgrundlaget »En ny start«, at der er behov for en reform på området, og det er på denne baggrund Regeringen har udarbejdet det foreliggende lovforslag. Dette lovforslag skal ses i sammenhæng med det samtidigt fremsatte forslag om en orlovsreform. Endelig foretages der en justering og forenkling af dagpengesystemet.

Med de foreslåede reformer på arbejdsmarkedsområdet vil der blive skabt en bedre sammenhæng mellem systemerne indbyrdes og i forhold til det kommunale aktiveringssystem. Især med den nuværende meget høje ledighed er der et meget stort pres på kapaciteten i systemet. Det er derfor nødvendigt med en flerstrengt indsats både for at styrke systemets kapacitet og for at udbygge andre systemer, der kan tage noget af presset.

Industriministeren vil fremsætte forslag til en samlet iværksætterreform. Forslaget vil blandt andet indeholde regler om tilskud til rådgivning og uddannelse under forudsætning af en godkendt forretningsplan m.m. Der er derfor i denne lov indarbejdet regler for ledige, som ønsker at etablere selvstændig virksomhed, ligesom der i de økonomisk-administrative omkostninger er indregnet udgifter hertil.

Lovforslaget indebærer mulighed for at yde økonomisk støtte til virksomheder, der ansætter en ledig i enten jobtræning eller et særligt tilrettelagt jobtræningsforløb. Desuden foreslås det, at det skal være muligt at variere løntilskudsperiodens længde ved individuel aftale for så vidt angår jobtræning og såvel tilskudsperiodens længde som tilskuddets stør-

relse i relation til særligt tilrettelagte jobtræningsforløb.

EF-Kommissionen betragter som udgangspunkt sådanne støtteordninger for omfattet af EØF-Traktatens regler om statsstøtte. Det betyder, at de danske myndigheder er forpligtet til også at notificere disse arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger, hvis sigte er at aktivere ledige. EF-Kommissionen undersøger derefter, hvorvidt lovforslaget er i overensstemmelse med Traktatens regler, og Kommissionens endelige godkendelse er en forudsætning for lovens ikrafttræden. Under hensyntagen hertil foreslås det, at arbejdsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

I forslaget samles lov om arbejdstilbud til ledige og lov om kommunal beskæftigelsesindsats. Desuden integreres reglerne om arbejdsformidling m.v. fra lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring. Hermed gives en samlet beskrivelse af Arbejdsformidlingens opgaver, organisering samt redskaber i én lov.

De redskaber, der hidtil har været beskrevet i lov om kommunal beskæftigelsesindsats, foreslås således flyttet over i den ny lov. Den nye lov stiller dermed stort set identiske redskaber til rådighed for (amts)kommunerne og Arbejdsformidlingens arbejdsmarkedspolitiske indsats. Der er dog ikke tale om en udtømmende regulering af (amts)kommunerens muligheder for at give tilbud til ledige, idet lov om social bistand indeholder en række særlige muligheder for visse grupper af ledige (f.eks. følordningen, daghøjskoler og produktionshøjskoler). Set under ét vil (amts)kommunerne imidlertid få både flere og mere rummelige redskaber til rådighed.

Der er i lovforslaget anvendt en systematik, hvorefter der i *afsnit II* er fastsat bestemmelser om indholdet af den kommende arbejdsmarkedspolitiske indsats, herunder *redskaberne* i arbejdsmarkedets indsatsen. *Afsnit III* indeholder bestemmelser om de ledige dagpengemodtageres *rettigheder*. *Afsnit IV* indeholder bestemmelser om de myndigheder, som er ansvarlige for tilvejebringelse og gennemførelse af indsatsen, og *Afsnit V* vedrører udveksling og videre-

givelse af oplysninger m.v.

I *afsnit VI* er fastsat bestemmelser for *styringen* af arbejdsmarkedsindsatsen, og i *afsnit VII* fastsættes bestemmelser om *klageadgang, ikrafttræden m.v.*

Bemærkninger til lovforslagets afsnit II-IV

I) Indledning

Den nuværende arbejdsmarkedspolitiske indsats, herunder indsatsen over for arbejdsløsheden, tager sit udgangspunkt i lov om arbejdstilbud til ledige, som er bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 634 af 17. juli 1992, i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring, som er bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 752 af 1. september 1992 samt i lov om kommunal beskæftigelsesindsats, som er bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 635 af 17. juli 1992.

De regler, der relaterer sig til de dagpengeberettigede ledige, er karakteriseret ved en høj grad af centralisering og detaljstyring. Arbejdstilbudsordningen er således kendetegnet ved detaljerede retskrav for de ledige om tilbud på bestemte tidspunkter i ledighedsforløbet. Hertil kommer, at tilbuddene om beskæftigelse og uddannelse m.v. er snævert knyttet til dagpengesystemets regler og tidsfrister, hvilket også har medvirket til, at tilbuddene gives sent i ledighedsforløbet.

Ud fra en arbejdsmarkedspolitisk vurdering er det imidlertid uhensigtsmæssigt at have ordninger, som stimulerer til, at tilbud om beskæftigelse og uddannelse kommer sent i ledighedsforløbet.

Regeringen finder således, at der er behov for en nyorientering af den hidtidige arbejdsmarkedspolitiske indsats, så de enkelte ledige - på et tidligt tidspunkt i ledighedsforløbet - får mulighed for at dygtiggøre sig og dermed forbedre deres muligheder på arbejdsmarkedet.

Ved lovforslaget sker der en omlægning af den samlede arbejdsmarkedspolitiske indsats.

En hovedopgave vil fortsat være Arbejdsformidlingens hidtidige aktivitetsfelt. Det drejer sig blandt andet om den ordinære formidling, information og vejledning. Hertil kommer en styrket indsats over for de ledige.

Forslaget indebærer, at der skabes klare rettigheder og pligter for de ledige og større fleksibilitet i indsatsen i forhold til den enkelte.

Omlægningen gennemføres, uden at ydelserne forringes. Ingen ledige, som er omfattet af de nugældende regler i arbejdstilbudsloven, vil kunne falde ud af dagpengesystemet før efter 1. juli 1995.

II) Indsatsområder og målgrupper

Den samlede arbejdsmarkedspolitiske indsats retter sig både mod beskæftigede og mod ledige. Indsatsen vil imidlertid være forskellig på grund af de forskellige målgrupper.

I forhold til *beskæftigede* er det først og fremmest muligheden for efter- og videreuddannelse, der vil blive forbedret. Endvidere vil der ske en fortsat udbygning af orlovsmulighederne.

Den regionale arbejdsmarkedsmyndighed (Arbejdsformidlingen) vil få som en opgave at orientere om uddannelses- og orlovsmulighederne. Arbejdsformidlingen vil endvidere få til opgave at bidrage til, at orlov så vidt muligt får beskæftigelseeffekt gennem etablering af jobrotationsordninger.

I forhold til de *ledige* vil forslaget muliggøre en fremrykning af indsatsen og en udbygning af de eksisterende tilbud. Indsatsen vil ske på grundlag af en tidlig vurdering af den lediges risiko for at blive langtidsledig. Indsatsen skal på grundlag af objektive kriterier målrettes efter denne vurdering, således at hovedparten af de samlede midler til beskæftigelse, uddannelse m.v. anvendes på de svagest udrustede ledige.

Tilbuddene skal tage hensyn til både den enkelte lediges ønsker og forudsætninger og det lokale arbejdsmarkeds behov. Hovedformålet med indsatsen er at forbedre den lediges muligheder for varig beskæftigelse på det almindelige arbejdsmarked.

Det er den regionale arbejdsmarkedsmyndighed, som - inden for de givne økonomiske rammer - fastsætter omfanget af den samlede indsats.

Udover de ledige, som fuldt ud er til rådighed for arbejdsmarkedet, og som af den grund også vil kunne gøre brug af de muligheder, som er nævnt ovenfor, vil der også være en større gruppe af *særligt udsatte ledige*, som kun vanskeligt vil kunne opnå beskæftigelse på normale vilkår på det almindelige arbejdsmarked. Der tænkes f.eks. på ledige, som på grund af manglende eller stærkt forældede erhvervs-kvalifikationer ikke umiddelbart kan sikres beskæftigelse på ordinære vilkår.

Ansættelse vil således kunne ske i særligt tilrettelagte jobtræningsforløb, som vil kunne tilrettelægges på en sådan måde, at de ansatte kvalificeres og motiveres til at påbegynde et uddannelsesforløb eller få ordinær beskæftigelse.

Herudover vil der i forbindelse med udmelding af de økonomiske rammer for den aktive arbejdsmarkedspolitik blive taget særligt hensyn til disse grupper af ledige. Det vil blandt andet være muligt særligt at prioritere ledige uden en kompetencegivende uddannelse.

I forhold til *virksomhederne* vil indsatsen primært bestå i at formidle arbejdskraft samt information og

vejledning om muligheden for at benytte andre tilbud indeholdt i arbejdsmarkedsindsatsen. Hertil kommer vejledning om støttemuligheder i relation til efteruddannelse af allerede ansatte medarbejdere.

Herudover skal Arbejdsformidlingen medvirke til, at der skabes konkrete aftaler om beskæftigelse af ledige, herunder langvarigt ledige, ligesom det ved opsøgende arbejde hos virksomhederne skal søges afklaret, hvordan virksomhederne i øvrigt kan medvirke til den størst mulige effekt af arbejdsmarkedsindsatsen.

III) Nye jobområder

De ovenfor nævnte særligt tilrettelagte jobtræningsforløb giver mulighed for beskæftigelse på fleksible vilkår indenfor nye jobområder.

Forløbene, der kan tilrettelægges som individuelle forløb eller som projekter, der omfatter en gruppe af ledige, kan medvirke til, at en række samfundsnyttige opgaver varetages. Opgaverne kan således f.eks. være en øget bemanning af S-togsstationer og banegårde, mere service i offentlige institutioner og på museer, bedre renholdelse af offentlige veje, pladser og parker, boligområder og rekreative områder osv. Der kan ligeledes være tale om jobtræningsforløb i foreninger indenfor f.eks. idræt, folkeoplysning, teater, socialt arbejde, herunder boligsocial indsats i boligområder, humanitære og kirkelige formål, miljø- og naturpleje og andre lignende samfundsnyttige aktiviteter.

Hertil kommer, at Regeringen også foreslår, at jobtræningsforløbene kan tilrettelægges i relation til foreninger m.v., som har behov for at få udført serviceopgaver.

Indførelsen af disse særligt tilrettelagte forløb betyder således for det første, at det bliver muligt at få løst en række samfundsnyttige opgaver i både offentligt og privat regi, som i dag enten ikke bliver udført, eller som udføres ved »sort« arbejde.

For det andet betyder indførelsen af ordningerne, at såvel ledige dagpengemodtagere som kontanthjælpsmodtagere får mulighed for at udføre et stykke meningsfyldt arbejde på fleksible vilkår. Dette har tidligere – dog i begrænset omfang – været forbeholdt deltagerne i beskæftigelsesprojekter og servicemedhjælpere i medfør af den kommunale beskæftigelsesindsats.

IV) Redskaber i arbejdsmarkedsindsatsen

Den arbejdsmarkedspolitiske indsats vil tage sit udgangspunkt i de regionale arbejdsmarkeder.

Arbejdsformidlingen og (amts)kommunerne kan i

beskæftigelsesindsatsen gøre brug af følgende aktiviteter, enten enkeltvis eller i en kombination:

- a. Formidling af udstøttet arbejde
- b. Information og vejledning
- c. Individuel handlingsplan
- d. Jobtræning
- e. Uddannelse, herunder orlov til uddannelse
- f. Jobrotation
- g. Etableringsydelse
- h. Særligt tilrettelagte jobtræningsforløb

Det vigtigste redskab i indsatsen er *formidling af udstøttet arbejde*, herunder formidling af arbejde til beskæftigede, der ønsker at skifte job. Det overordnede formål med serviceindsatsen i forhold til ledige vil fortsat være at genplacere den ledige på det almindelige arbejdsmarked i et job, hvortil der ikke ydes tilskud.

Også *information og vejledning* udgør meget vigtige redskaber, idet det er af afgørende betydning, at såvel ledige som beskæftigede er bekendt med deres uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder på arbejdsmarkedet. Endvidere er det en forudsætning for en optimal effekt af den arbejdsmarkedspolitiske indsats over for ledige, at der gives vejledning om de tilbud om uddannelse og andre aktiviteter, som ledige har mulighed for at benytte sig af.

Som led i den generelle vejledning kan ledige få udarbejdet en *individuel handlingsplan*, som kan bidrage til at sammensætte et forløb, der medvirker til, at den lediges muligheder for at få beskæftigelse på det almindelige arbejdsmarked forbedres. Handlingsplanen vil tillige danne grundlag for indsatsen over for den enkelte samt for vurderingen af eventuelle dagpengemæssige konsekvenser af f.eks. at afslå et tilbud.

Jobtræning kan tilbydes hos såvel offentlige som private arbejdsgivere.

Ved jobtræning hos private arbejdsgivere skal lønnen være i overensstemmelse med den for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende eller en ved særskilt aftale fastsat løn. Lønnen til ledige, der ansættes i jobtræning hos offentlige arbejdsgivere må højst fastsættes til dagpengenes højeste beløb tillagt 15 % (p.t. svarende til det nuværende aflønningsniveau i offentlige arbejdstilbud på max. 80 kr. pr. time).

De øvrige arbejdsvilkår skal være de overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende.

Der udbetales løntilskud til den arbejdsgiver, der ansætter en ledig i jobtræning. Løntilskuddet kan ikke overstige 60 % af dagpengenes højeste beløb og kan for hvert enkelt ansættelsesforhold maksimalt udbetales i ét år. Udbetaling af løntilskud afvises el-

ler standses, hvor jobtræningen giver anledning til konkurrenceforvriddning.

Ledige kan få tilbud om *uddannelse* i enten det ordinære uddannelsessystem eller som led i et specielt tilrettelagt forløb, der tager hensyn til den lediges situation.

Uddannelse kan tilvejebringes ved, at den ledige selv finder en uddannelsesplads eller ved at den regionale arbejdsmarkedsmyndighed køber eller finder uddannelsespladser i eller uden for regionen.

Under uddannelsen kan den ledige få uddannelsesgodtgørelse. Uddannelsesgodtgørelse kan maksimalt udbetales i 2 år.

For ledige på 25 år og derover svarer uddannelsesgodtgørelsen til den passivydelse, den ledige ellers ville have fået.

For dagpengeberettigede ledige under 25 år svarer uddannelsesgodtgørelsen til halvdelen af den passivydelse, den ledige ellers ville have fået.

Uddannelsesgodtgørelse udbetales ikke, hvis den unge er berettiget til SU, eller uddannelsen berettiger til SU.

Orlov til uddannelse er en anden mulighed for den ledige til at dygtiggøre sig.

Hvor der indgås aftale med arbejdsgiveren om ansættelse af en ledig i forbindelse med *jobrotation*, herunder i forbindelse med en medarbejders orlov, kan der udbetales tilskud til aflønningen af den ledige, der ansættes i jobtræning efter de almindelige regler herom.

Ledige, der ønsker at etablere og drive selvstændig virksomhed, kan få *etableringsydelse*, som svarer til 50 % af dagpengenes højeste beløb, og som kan udbetales i op til 2½ år.

Hvor den ledige ikke kan placeres i jobtræning på de ovenfor nævnte vilkår, kan der være tale om *særligt tilrettelagte jobtræningsforløb*. Ved disse forløb kan aflønningen være lavere end ved jobtræning. Tilskuddet til arbejdsgiveren kan i modsætning til almindelig jobtræning overstige 60 % af dagpengenes højeste beløb, ligesom støtteperioden kan være længere end 1 år.

Ved de særligt tilrettelagte jobtræningsforløb er der mulighed for at skabe eller genskabe nye jobområder. Der kan således etableres forløb i relation til både offentlige arbejdsgivere og private virksomheder, ligesom der kan skabes nye arbejdspladser på utraditionelle områder, f.eks. inden for idræt, kultur, folkeoplysning, miljø- og naturpleje, bolig m.v. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne under pkt. III.

Endvidere gives der i lovforslaget mulighed for, at der også fremover kan gennemføres *forsøg* med andre redskaber, ligesom Arbejdsformidlingen og (amts)kommunerne kan *kombinere* de enkelte aktivi-

teter, så den samlede indsats bliver i bedst mulig overensstemmelse med arbejdsmarkedets behov og den enkelte lediges ønsker og forudsætninger.

Arbejdsformidlingen skal udøve en betydelig indsats i form af kontakt til virksomhederne med henblik på at tilvejebringe og formidle udstøttet arbejde på normale vilkår. Hertil kommer analyse- og prognosevirksomheden, der skal forbedre grundlaget for både virksomhedernes og arbejdsmarkedsmyndighedernes planlægning.

I tilknytning hertil er det hensigten at fastsætte nærmere retningslinier for den statistiske dækning af forslaget. I overensstemmelse med drøftelserne i det igangværende udvalgsarbejde i Aktiveringsstatistikudvalget under Danmarks Statistik lægges der op til en individbaseret statistik over omfanget af ordningerne.

V) Rettigheder for ledige dagpengemodtagere under 60 år

Ved tilrettelæggelse af den arbejdsmarkedspolitiske indsats skal der lægges vægt på, at tilbudene gives så tidligt i ledighedsforløbet som muligt med udgangspunkt i den lediges ønsker og forudsætninger og under hensyntagen til arbejdsmarkedets behov.

Det er således hensigten, at tilbudene efter loven gennemsnitligt skal kunne gives efter 12-15 måneders ledighed i modsætning til i dag, hvor arbejdstilbud i reglen først afgives efter omkring 24 måneders ledighed. Hertil kommer, at de ledige ud over deres minimumsrettigheder også har mulighed for at få et tilbud allerede fra første ledighedsdag, hvis Arbejdsformidlingen skønner, at et tilbud vil kunne forbedre den lediges muligheder for at få varig beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked.

For at sikre, at de ledige kan opnå et vist minimum af beskæftigelse og uddannelse, fastlægges der i delperiode 1 en generel minimumsret, som indebærer at ledige inden for de første 4 års ledighed har ret til et arbejds- og/eller uddannelsesforløb på sammenlagt 1 år. Senest efter 2 år skal forløbet i gang.

Hertil kommer, at dagpengeberettigede ledige efter 1 års ledighed har ret til selvvalgt jobtræning i op til 1 år. Endvidere har dagpengeberettigede ledige efter 5 måneders ledighed ret til etableringsydelse i op til 2½ år. En udnyttelse af denne ret vil dog betyde et tilsvarende fradrag i den nævnte generelle minimumsret.

I delperiode 2 gives de ledige garanti for et ydelsesniveau svarende til dagpengenes højeste beløb. Denne garanti kan f.eks. opfyldes ved et tilbud om jobtræning m.v. eller et andet beskæftigelsestilbud, hvorved ydelsen til den ledige i alt som minimum

svarer til dagpengenes højeste beløb. Ledige, der i delperiode 2 ikke får et sådant tilbud, har ret til en ydelse svarende til 80 procent af dagpengenes højeste beløb, samtidig med, at der bliver ret til selv at finde beskæftigelse i et sådant omfang, at den samlede indtjening svarer til dagpengenes højeste beløb uden at der sker fradrag i dagpengene.

Disse »minimumsrettigheder« giver de dagpengeberettigede ledige mulighed for selv at sammensætte et arbejds- og uddannelsesforløb.

De ledige kontanthjælpsmodtageres rettigheder fastsættes i lov om social bistand. For dagpengeberettigede ledige fastsættes rettigheder i denne lov.

Bemærkninger til lovforslagets afsnit VI

1) Indledning

Flexibilitet opnås bedst ved, at der inden for rammerne af den overordnede arbejdsmarkedspolitiske målsætning, udstukket af Folketinget og Regeringen, tilvejebringes betydelig frihed til på regionalt plan at tilrettelægge den arbejdsmarkedspolitiske indsats.

I en fremtidig arbejdsmarkedsadministration, hvor vægten i den arbejdsmarkedspolitiske indsats lægges på arbejdsmarkedsadministrationen i de enkelte regioner, er det af stor betydning, at der sikres et hensigtsmæssigt og administrativt forsvareligt samspil dels mellem staten og arbejdsmarkedets parter og dels mellem det centrale plan og det regionale niveau.

For at sikre en neutral landsdækkende og kvalificeret servicering af de beskæftigede, arbejdssøgende, uddannelsessøgende og af virksomhederne har den statslige arbejdsformidling med forslaget den centrale placering i den arbejdsmarkedspolitiske indsats.

Forslaget indebærer, at der på den årlige finanslov afsættes en bevilling til arbejdsmarkedsindsatsen og en bevilling til driften af den statslige arbejdsformidling.

Bevillingen til arbejdsmarkedsindsatsen skal anvendes til afholdelse af udgifterne, bortset fra de administrative driftsudgifter, i forbindelse med samtlige de opgaver, der varetages af arbejdsformidlingen.

Driftsbevillingen skal dække udgifterne til arbejdsformidlingens egen administration (personale, husleje, udstyrsanskaffelser m.v.) samt udgifterne til administrationen i forbindelse med arbejdsformidlingens gennemførelse af arbejdsmarkedsindsatsen. Det betyder, at arbejdsformidlingens personaleudgifter til indsatsen skal afholdes inden for rammerne af driftsbevillingen, og at den konkrete sammensætning af arbejdsformidlingens personale og omfanget heraf fastsættes via driftsbevillingen.

Arbejdsministeren er ansvarlig over for Folketinget for en hensigtsmæssig og korrekt anvendelse af bevillingerne, og det er derfor en forudsætning, at den arbejdsmarkedspolitiske administration indrettes således, at arbejdsministeren har den forvaltningsmæssige kompetence til at leve op til sit parlamentariske ansvar.

Forslaget betyder en styrkelse af arbejdsmarkedets parter og (amts)kommunernes deltagelse i beslutningsprocessen således, at deres viden udnyttes bedst muligt i arbejdsmarkedsindsatsen.

Som et hovedelement foreslås indført brugen af et udvidet mål- og ramme styringskoncept i arbejdsmarkedsindsatsen. Efter det nye system overlades der til arbejdsmarkedsadministrationen på det regionale niveau vide muligheder for at tilrettelægge den regionale indsats efter lokale forhold og behov.

Det betyder, at man på det regionale niveau får beslutningskompetence til at prioritere og dimensionere arbejdsmarkedsindsatsen. I sammenhæng hermed foreslås det, at der fra centralt niveau sker en udmelding til arbejdsmarkedsadministrationen på det regionale niveau om fastsættelse af mål og resultatkrav og om fordeling af bevillinger.

Med lovforslaget oprettes en arbejdsmarkedsadministration, der i samspil mellem kollegiale organer og statslige arbejdsmarkedsmyndigheder får til opgave at forestå styringen af arbejdsmarkedsindsatsen til gavn for beskæftigede, arbejds- og uddannelsessøgende samt virksomhederne.

Kollegiale organer.

I lovforslagets kapitel 18 oprettes et Landsarbejdsråd og i kapitel 19 et Arbejdsmarkedsråd.

Det nuværende Landsarbejdsnævn og Udvalget om introduktions- og vejledningsforløb samt uddannelsesmuligheder for langtidsledige (EMK-udvalget) nedlægges, og der oprettes et *Landsarbejdsråd*, bestående af medlemmer fra arbejdsmarkedets organisationer og (amts)kommunerne.

Landsarbejdsrådets opgaver, der er omtalt i lovforslagets kapitel 19, bliver at rådgive og afgive indstilling til arbejdsministeren primært i spørgsmål om den overordnede styring og tilrettelæggelse af arbejdsmarkedspolitikken.

Arbejdsministeren drager i følge forslaget omsorg for varetagelsen af rådets sekretariatsforretninger.

De eksisterende arbejdsmarkedsnævn nedlægges og erstattes af 14 *arbejdsmarkedsråd*, der samtidig skal afløse de regionale UTB-udvalg, de regionale samordningsudvalg vedrørende vejledning, de regionale informationsfora m.v.

De nye arbejdsmarkedsråd, der oprettes efter lovforslagets kapitel 20, får den centrale placering i fast-

læggelsen af arbejdsmarkedsindsatsen i de enkelte regioner.

Med lovforslaget etableres et regionalt forum, hvor den relevante viden om det regionale arbejdsmarkeds behov opsamles og bruges i planlægningen, prioriteringen og dimensioneringen af arbejdsmarkedsindsatsen.

Foruden arbejdsmarkedets parter og (amts)kommuner foreslås som noget nyt, at de uddannelsesinstitutioner, der udbyder efter- og videreuddannelse i regionen (AMU-centre, handelsskoler, tekniske skoler, voksenuddannelsescentre) også repræsenteres i Arbejdsmarkedsrådet. Uddannelsesinstitutionernes deltagelse i rådets arbejde vil dels bidrage til at sikre grundlaget for styrkelse af analyse- og prognosevirksomheden på efter- og videreuddannelsesområdet, dels bidrage til at styrke Arbejdsmarkedsrådets koordinering af uddannelses- og erhvervsvejledningen og af det virksomhedsopsøgende arbejde i regionen.

Den statslige organisation.

Lovforslagets kapitel 21 indeholder lovgrundlaget for den statslige arbejdsformidling. De foreslåede bestemmelser erstatter bestemmelser i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v., der samtidig foreslås ophævet.

Samspillet i styringen af arbejdsmarkedsindsatsen.

I lovforslagets kapitel 22 er det fastsat, hvilke opgaver der skal ligge i Landsarbejdsrådet, og der fastsættes regler for samspillet mellem de kollegiale organer og den statslige administration på centralt plan.

Landsarbejdsrådets opgaver.

Efter kapitel 22 bliver Landsarbejdsrådets hovedopgave at rådgive arbejdsministeren om udformningen og planlægningen af den samlede arbejdsmarkedsindsats, herunder prioriteringen af indsatsområderne.

Rådet har endvidere indstillingsret i forbindelse med udmelding af bevillingen, mål og resultatkrav i arbejdsmarkedsindsatsen til Arbejdsmarkedsrådet. Dette betyder, at rådet til arbejdsministeren, forud for udarbejdelsen af den årlige finanslov, stiller forslag om bevilling, mål og resultatkrav og forslag til kriterier for fordeling af bevillingen vedrørende arbejdsmarkedsindsatsen på regionalt plan.

Rådet samordner sit forslag til budget for den samlede arbejdsmarkedsindsats med det af Arbejdsmarkedsstyrelsen udarbejdede forslag til budget for driften af arbejdsformidlingen.

Opfølgning på arbejdsmarkedsindsatsen sker med jævne mellemrum ved, at Arbejdsmarkedsstyrelsen gennemgår indsatsen i de enkelte regioner, hvor de opnåede resultater i indsatsen sammenholdes med de opstillede mål og resultatkrav. Opfølgningen finder sted i løbet af bevillingsperioden, og afspejles i et vist omfang i udmeldingen af det kommende års bevillinger, mål og resultatkrav for indsatsen i regionen.

Endvidere rådgiver rådet arbejdsministeren ved iværksættelse af forsøgs- og udviklingsaktiviteter på det arbejdsmarkedspolitiske område.

Arbejdsmarkedsrådets opgaver.

Efter kapitel 23 udarbejder Arbejdsmarkedsrådet forslag til budget for arbejdsmarkedsindsatsen i regionen, og beslutter anvendelsen af bevillingen til arbejdsmarkedsindsatsen. Rådet dimensionerer og prioriterer de arbejdsmarkedspolitiske redskaber og medvirker ved prioriteringen af arbejdsformidlingens opgaver. Rådet får således til opgave at fastlægge arbejdsmarkedsindsatsen i regionen inden for den udmeldte bevilling til indsatsen og de udmeldte mål og resultatkrav.

Arbejdsmarkedsrådet træffer beslutning om arbejdsmarkedsindsatsen i regionen, og fastsætter herunder mål og resultatkrav for indsatsen. Rådet overvåger arbejdsmarkedsindsatsen regelmæssigt.

Rådet skal endvidere samordne Arbejdsformidlingens og (amts)kommunernes samlede indsats, herunder anvendelse af jobtræning og særligt tilrettelagte jobtræningsforløb. Rådet træffer beslutning om koordineringen af uddannelses- og erhvervsvejledningen, ligesom rådet har ansvaret for koordineringen af det virksomhedsopsøgende arbejde.

Endelig træffer rådet beslutning om udarbejdelse af analyser og prognoser for udviklingen på arbejdsmarkedet i regionen, herunder om gennemførelse af forsøgs- og udviklingsaktiviteter.

Styringsprocessen.

For at sikre en effektiv anvendelse af ressourcerne i arbejdsmarkedsindsatsen er det af afgørende betydning, at der etableres en fleksibel styring af indsatsen, der bygger på et vellykket samspil mellem alle involverede parter. Det indebærer, at korrespondancen mellem det regionale og centrale niveau sker gennem det administrative system.

Til illustration af, hvordan samspillet mellem de involverede parter kan forløbe efter den foreslåede struktur, beskrives et forløb i forbindelse med udarbejdelse af forslag til finanslov.

Udarbejdelsen af forslag til finanslov sker i en proces, der involverer en række henholdsvis tidsfor-

skudte og tidssammenfaldende elementer, herunder planlægning, udarbejdelse af målkrav, resultatkrav, opgørelse af opnåede resultater m.v. I nedenstående forløb er derfor undladt en kronologisk beskrivelse og i stedet er valgt en omtale af de enkelte elementer i processen i et typisk forløb.

- Arbejdsmarkedsrådet stiller forslag til budget om arbejdsmarkedsindsatsen i regionen og forslag om mål og resultatkrav for indsatsen i regionen.
- For at sikre, at Arbejdsmarkedsrådet har et sammenhængende beslutningsgrundlag ved rådets udarbejdelse af forslag til budget for arbejdsmarkedsindsatsen og forslag til mål og resultatkrav i regionen, udarbejder regionschefen til rådet forslag til budgetter, omfattende såvel arbejdsmarkedsindsatsen som driften af Arbejdsformidlingen, samt forslag til mål og resultatkrav.
- Landsarbejdsrådet udarbejder forud for hvert finansår forslag til budget for den samlede serviceindsats. I grundlaget herfor indgår forslag til budget for arbejdsmarkedsindsatsen og forslag til mål og resultatkrav i de enkelte regioner, som Arbejdsmarkedsrådene har udarbejdet.
- Arbejdsmarkedsstyrelsen udarbejder forslag til budget for den samlede drift af arbejdsformidlingen.
- For at sikre, at Landsarbejdsrådet har et sammenhængende beslutningsgrundlag, udarbejder Arbejdsmarkedsstyrelsen til rådet forslag til budgetter, omfattende såvel arbejdsmarkedsindsatsen som driften af arbejdsformidlingen, samt forslag til mål og resultatkrav.
- I udarbejdelsen af Landsarbejdsrådets forslag indgår Landsarbejdsrådets prioritering af indsatsområderne.
- Landsarbejdsrådet samordner sit forslag til budget for arbejdsmarkedsindsatsen med forslaget til budget for driften af arbejdsformidlingen, og udarbejder forslag om mål og resultatkrav i arbejdsmarkedsindsatsen.
- Arbejdsministeren udarbejder, efter at have modtaget Landsarbejdsrådets indstilling, sit forslag til finanslov, om fornødent efter fornyet drøftelse med rådet.
- Når finanslovsforslaget er offentliggjort, udmelder arbejdsministeren den foreløbige bevillingsramme for arbejdsmarkedsindsatsen samt mål og resultatkrav til arbejdsmarkedsrådene. Samtidig udmelder arbejdsministeren en foreløbig bevilling til regionscheferne til driften af Arbejdsformidlingen.

Samspillet mellem de involverede parter ophører ikke med finanslovens vedtagelse. Der sker fortsat et samspil, der skal sikre, at arbejdsmarkedsadministrationen på regionalt plan anvender bevillingerne i

overensstemmelse med de udmeldte budgetter, mål og resultatkrav. En sådan proces sætter samtidig systemet i stand til at opfange og imødegå forandringer i udviklingen i de enkelte regioner. Nedenfor er angivet nogle elementer i et typisk forløb om udmelding og opfølgning på budgetter, mål og resultatkrav.

- Efter finanslovens vedtagelse udmelder arbejdsministeren til arbejdsmarkedsadministrationen på regionalt plan en bevilling til arbejdsmarkedsindsatsen og en bevilling til driften af Arbejdsformidlingen. Udmeldingen ledsages af mål og resultatkrav for arbejdsmarkedsindsatsen. Hvis der er ændringer i forhold til finanslovsforslaget, rådfører arbejdsministeren sig om fornødent på ny med Landsarbejdsrådet inden udmeldingen.
- Efter at Arbejdsmarkedsrådet har fået udmeldingen, foretager rådet en justering i forhold til den foreløbige udmelding således, at der bliver overensstemmelse mellem arbejdsmarkedsindsatsen i regionen og bevillingen.
- For at sikre sammenhæng i de enkelte regioner mellem bevillingen til arbejdsmarkedsindsatsen og driftsbevillingen udarbejder regionschefen, som grundlag for Arbejdsmarkedsrådets beslutning om dimensionering og prioritering af de arbejdsmarkedspolitiske redskaber, forslag til bevillingerne anvendelse.
- Efter at regionschefen har modtaget arbejdsministerens udmelding af driftsbevillingen, træffer regionschefen beslutning om bevillingens anvendelse. Regionschefens beslutning sker efter høring af Arbejdsmarkedsrådet.
- Når Arbejdsmarkedsrådet har tilrettelagt arbejdsmarkedsindsatsen i regionen, iværksætter regionschefen rådets beslutninger.
- Sker der i løbet af året en uforudset udvikling på arbejdsmarkedet i regionen, foretager Arbejdsmarkedsrådet en tilpasning af arbejdsmarkedsindsatsen inden for rammerne af de udmeldte bevillinger og de opstillede mål og resultatkrav.
- Opstår der uforudsete problemer på arbejdsmarkedet af en sådan størrelse, at Arbejdsmarkedsrådet finder, at problemerne ikke kan løses på regionalt plan alene, orienteres arbejdsministeren herom.
- Arbejdsministeren træffer beslutning om iværksættelse af eventuelle initiativer til imødegåelse af problemerne i regionen.

VI) Økonomiske og administrative konsekvenser

De samlede årlige offentlige udgifter til indsatsen i henhold til lovforslaget fastlægges årligt på finanslo-

ven. Den samlede økonomiske ramme fordeles til de enkelte arbejdsmarkedsregioner efter de tidligere angivne kriterier.

De regionale arbejdsmarkedsmyndigheder anvender den tildelte regionale ramme til finansiering af udgifterne i forbindelse med anvendelsen af de i lovforslaget angivne aktiveringsinstrumenter.

For 1994 fastlægges den samlede økonomiske ramme for indsatsen til 12 milliarder kroner.

Denne økonomiske ramme er fastlagt ud fra et skøn over behovet for aktivering af forsikrede ledige, set i forhold til en skønnet gennemsnitlig ledighed i 1994 på 335.000 personer.

Ved en uændret videreførelse af den hidtil gældende arbejdstilbudslov kan udgifterne for 1994 skønnes til 11 milliarder kroner. Den samlede udgift på 11 milliarder kroner dækker:

- driftsudgifter til især uddannelsespladser. Her medregnes puljen til UTB-pladser på særlige kurser for ledige (inspirationskurser, 1-årige AMU-uddannelser for ledige m.v.),
- udgifter til uddannelsesydelse,
- udgifter til iværksætterydelse,
- den fulde lønudgift til jobtræning i den offentlige sektor (dvs. inklusive kommunernes lønudgifter),
- genoptræningsstøtte til private arbejdsgivere, der ansætter ledige i et arbejdstilbud (42 kr. i timen),
- en række mindre puljer (f.eks. flaskehalspuljen).

Ved reformen vil der imidlertid i gennemsnit være flere personer i aktivering, og en stor del af disse vil være beskæftigede inden for arbejdsområder, der ikke hidtil har været udført. Det skønnes derfor, at den nye indsats vil nedbringe ledigheden i et omfang, så der spares ca. 1 milliard kroner på dagpengekontoen. Nettoudgiften i 1994 vil derfor svare til den udgift, der ville være forbundet med en uændret videreførelse af hele den gældende arbejdstilbudsordning.

Fordelingen af den samlede økonomiske ramme på tilbudstyper vil være afhængig af, hvordan de regionale arbejdsmarkedsmyndigheder prioriterer indsatsen. Der er således mulighed for – både inden for de rettighedsbaserede tilbud og tilbud fra de frie midler – at tilbyde både uddannelse og jobtræning eller kombinationer af disse. Længden af tilbuddene kan ligeledes variere. Det er endvidere af afgørende

betydning for indsatsens karakter, i hvilket omfang Arbejdsformidlingen på et tidligt tidspunkt i ledighedsforløbet kan give aktiveringstilbud til de personer, der har en stor risiko for på et senere tidspunkt at blive langtidsledige. Skøn over indsatsens gennemsnitlige fordeling er derfor behæftet med betydelig usikkerhed.

Under en række forudsætninger om tilbudssammensætning, tilbudslængder og tilbudspriser kan der angives følgende illustration af, hvordan de 12 milliarder kroner under en række tekniske forudsætninger eksempelvis kan anvendes i 1994:

Ca. 3.500 millioner kroner skønnes anvendt til finansiering af, at ledige, der efter lov om arbejdstilbud m.v. er påbegyndt et arbejdstilbud, en uddannelse med uddannelsesydelse eller er påbegyndt iværksætterydelse inden 1. januar 1994, men ikke afsluttet foranstaltningen inden 1. januar 1994, kan færdiggøre tilbuddet efter de hidtidige regler.

Ca. 3.800 millioner kroner anvendes til at finansiere, at ledige inden udløbet af den første fire-årige periode, sikres tilbud, således at den ledige samlet har modtaget 12 måneders beskæftigelse eller uddannelse inden for delperiode 1. Det forudsættes i regneeksemplet, at mindst ½-delen af de 12 måneders beskæftigelse eller uddannelse tilbydes senest efter 2 år.

Ca. 500 millioner kroner anvendes til finansiering af genoptræningsstøtte til personer, der selv finder en jobtræningsplads.

Der anvendes ca. 1.200 millioner kroner som frie midler, som den regionale arbejdsmarkedsmyndighed kan anvende til en tidlig indsats i delperiode 1 efter de retningslinier, som fastsættes i den centrale rammeudmelding.

Der afsættes en samlet økonomisk ramme på 3.000 millioner kroner til beskæftigelse og uddannelse af ledige i delperiode 2.

I nedenstående tabel er angivet et regneeksempel på anvendelsen af de samlede økonomiske midler fra 1994 til 1997. Det forudsættes, at de samlede økonomiske udgifter i hvert af årene skal udgøre 12 milliarder kroner, og at ledigheden i hvert af de fire år ligger på 335.000 personer.

Udgift i millioner kroner til:	1994	1995	1996	1997
Tilbud, der sikrer, at alle får i alt 12 måneders beskæftigelse eller uddannelse inden for den første 4-årige periode samt at der gives et tilbud senest efter 2 år	3.800	5.800	5.400	5.300
Løntilskud til selvfundne jobtræning	500	800	800	800
Frie midler til en tidlig indsats i delperiode 1	1.200	1.800	2.700	2.700
Frie midler til en beskæftigelses- og uddannelsesindsats i delperiode 2	3.000	3.000	3.000	3.000
Arbejdstilbud, uddannelsesydelse og iværksætterydelse til personer, der er påbegyndt inden 1. januar 1994 efter de hidtidige arbejdstilbudsregler	3.500	600	100	0
I alt	12.000	12.000	12.000	12.000

Kommuner og amtskommuner forpligtes til at fremskaffe en given kvote jobtræningspladser, jf. lovforslagets § 37, stk. 2. Kommunerne og amtskommunerne er derved også fortsat forpligtet til at finansiere nettolønudgiften i kommunal eller amtskommunal jobtræning, dvs. den samlede lønudgift minus jobtræningsstøtten fra den regionale arbejdsmarkedsmyndighed.

Der skal ikke ske en ændring af den kommunale økonomi som følge af lovforslaget. Det forudsættes derfor, at kommuner og amtskommuner i 1994 stiller et antal pladser til rådighed, der svarer til det antal arbejdstilbud, som kommuner og amtskommuner skønnes at ville skulle have stillet til rådighed ved en videreførelse af deres forpligtelser i henhold til den gældende lov om arbejdstilbud m.v.

Som en del af finansieringen af de samlede udgifter skønnes kommuner og amtskommuner at skulle bidrage med ca. 2.300 millioner kroner i forbindelse med nettolønudgiften til kommunale og amtskommunale jobtræningspladser. Kommuner og amtskommuner bidrager endvidere med ca. 700 millioner kroner til finansiering af nettolønudgiften til de kommunale og amtskommunale arbejdstilbud, der er påbegyndt, men ikke afsluttet, inden den 1. januar 1994.

Såfremt der i 1994 vil vise sig et behov for flere kommunale og amtskommunale jobtræningspladser, end der skønnes ved en uændret videreførelse af den gældende lov om arbejdstilbud, vil de samlede marginale udgifter hertil blive finansieret af Arbejdsmarkedsrådet. I takt med at Arbejdsformidlingen styrker uddannelsesindsatsen og fremskaffer flere jobtræningspladser i den private sektor forventes behovet for kommunale pladser over en årrække at falde til et niveau, der er lavere end ved en videreførelse af

den nugældende arbejdstilbudslov.

Kommunernes bidrag til indsatsen vil indgå i regeringens forhandlinger med kommunerne om den kommunale økonomi.

Det er afgørende for en vellykket arbejdsmarkedsindsats, at der er den nødvendige kapacitet i Arbejdsformidlingen til at sikre en hensigtsmæssig anvendelse af bevillingen til arbejdsmarkedsindsatsen. For at Arbejdsformidlingen kan løse de nye opgaver skal der ske en omlægning af den måde, hvorpå Arbejdsformidlingen i dag har tilrettelagt arbejdet, ligesom det er helt afgørende, at der tilføres Arbejdsformidlingen væsentligt flere ressourcer. Opfyldes denne forudsætning ikke, vil det ikke være muligt at leve op til lovforslagets forudsætninger vedrørende arbejdsmarkedsindsatsens kvalitet og omfang.

Med forslaget bliver vejledningen en væsentlig bestanddel i indsatsen, som i højere grad end i dag skal tilpasses den enkelte ledige. Vejledningen skal dels orientere bredt om tilbuddene i indsatsen, dels skal der udarbejdes en individuel handlingsplan for de ledige. Udarbejdelsen af handlingsplanen skønnes at være betydelig mere tidskrævende for Arbejdsformidlingen end de hidtidige 3-måneders samtaler, fordi der bl.a. skal udarbejdes præcise mål og tidsplaner for den lediges deltagelse i forskellige tilbud. Hertil kommer at det er den lediges efterlevelse af handlingsplanen, der danner baggrund for rådgivningsvurderingen. Der er således behov for et markant kvalitetsmæssigt løft i denne arbejdsopgave i forhold til i dag, og der må forudses en fordobling af ressourceanvendelsen på området.

Det er afgørende, at der sker en forøgelse af de private virksomheders engagement i indsatsen for at sikre den bedste beskæftigelseseffekt af arbejdsmarkedsindsatsen. Der vil i den forbindelse være behov

for, at Arbejdsformidlingen styrker indsatsen over for virksomhederne i form af en mere målrettet virksomhedskontakt og udvikling af bedre servicetilbud over for virksomhederne.

Der forventes en massiv stigning i antallet af tilbud, som Arbejdsformidlingen skal tilvejebringe i indsatsen samtidig med, at der skal gøres en ekstra indsats for at målrette tilbuddene til de ledige i overensstemmelse med arbejdsmarkedets behov og de lediges ønsker og forudsætninger. Der er derfor behov for en udbygning af såvel Arbejdsformidlingens overvågning af udviklingen på arbejdsmarkedet som analyser af de lediges kvalifikationer.

Arbejdsformidlingens indsats på dette område må derfor stort set forventes fordoblet, og det vil således være nødvendigt, at der tilføres Arbejdsformidlingen øgede ressourcer i de kommende år.

For at sikre, at Arbejdsformidlingen på fornuftig vis kan tilrettelægge og varetage de opgaver, der følger af arbejdsmarkedsreformen, er det nødvendigt, at bevillingsniveauet videreføres i de kommende år, således at man undgår de seneste 10 års meget skiftende bevillinger til AF-systemet.

Decentraliseringen af beslutningskompetencen til arbejdsmarkedsrådene, de nye styringsinstrumenter og sammenlægningen af en række eksisterende råd og nævn forventes ikke i sig selv at få økonomiske konsekvenser i forhold til i dag.

Den hidtidige praksis, hvorefter amtskommunerne refunderer 25 pct. af Arbejdsformidlingens samlede ressourcer fortsætter uændret.

Endvidere vil der skulle afsættes midler til en evaluering af arbejdsmarkedsreformen, samt midler til en styrkelse af Rådet for Uddannelses- og Erhvervsvejledning med henblik på at styrke Rådets muligheder for at bidrage til den forstærkede vejledningsindsats og udviklingen heraf.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1-2

Lovens hovedformål er at bidrage til at sikre et velfungerende arbejdsmarked. Derfor opstilles i loven regler om tilbud af forskellig karakter til alle interessenter på arbejdsmarkedet - nemlig både til beskæftigede og ledige samt arbejdsgivere.

Til § 3

Ved disse bestemmelser uddybes lovens område. Medmindre andet fremgår af lovens bestemmelser forstås ved beskæftigede og ledige samt arbejdssøgende både dagpengeberettigede ledige, og ledige

som enten ikke er forsikrede eller er forsikret men ikke berettiget til dagpenge.

Lovens bestemmelser om særlige rettigheder og pligter berører kun dagpengeberettigede ledige, mens rettigheder og pligter for kontanthjælpsmodtagere er fastsat i lov om social bistand.

Begrebet arbejdsgivere skal opfattes bredt, idet såvel offentlige som private arbejdsgivere er omfattet af loven.

Loven indeholder tillige bestemmelser om de ansvarlige for beskæftigelsesindsatsen, herunder regler om Arbejdsformidlingens og arbejdsløshedskasserens rolle ved tilvejebringelse og gennemførelse af indsatsen samt udbetaling af ydelser til de dagpengeberettigede ledige.

Til §§ 4-8

Som noget nyt er den ordinære formidling bygget ind i lovgivningen om den arbejdsmarkedspolitiske indsats. Den ordinære formidling har hidtil været lovfæstet i Lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. kapitel 1-2.

Der sigtes ikke mod indholdsmæssige ændringer i forhold til den nugældende retstilstand.

Det er således også fastholdt, at Arbejdsformidlingen kan tilbyde særlige formidlingsaktiviteter med henblik på at bidrage til at fremme beskæftigelsen og balancen på arbejdsmarkedet. Arbejdsministeren kan således bestemme, at der kan ydes tilskud til dækning af udgifter til virksomheders informationsmøder og tilskud til udgifter i forbindelse med job-søgning m.v.

Kommunerne bevarer den hidtidige adgang til at formidle arbejde, jf. bemærkningerne til § 38, ligesom kontanthjælpsmodtagere også bevarer muligheden for at få formidlet arbejde af Arbejdsformidlingen.

Til § 9

Der sigtes generelt mod en styrket vejledningsindsats, som kan gøre såvel ledige som beskæftigede bekendt med deres uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder på arbejdsmarkedet. Baggrunden for den forstærkede vejledningsindsats skal søges i en række undersøgelser, herunder undersøgelser iværksat af Arbejdsministeriet i forbindelse med evalueringen af arbejdstilbudsordningen efter lovrevisionen i 1988, som har afdækket et behov for en sådan indsats.

Vejledningsindsatsen skal have indholdsmæssig stor bredde, og vil kunne omfatte såvel samtaler som kortere og længere vejledningsforløb. Samtalerne bør så vidt muligt være individuelle samtaleforløb,

som tilpasses den enkelte lediges ønsker og forudsætninger.

Til § 10

Bestemmelsen skal blandt andet ses på baggrund af et ønske om en større sammenhæng mellem den generelle efteruddannelsesindsats og en forstærket indsats over for de ledige. Denne indsats kan ske mod betaling, jf. lovens § 27.

Til § 11

Som et centralt led i den aktive arbejdsmarkedspolitiske indsats kan såvel den ledige som Arbejdsformidlingen eller kommunen tage initiativ til, at der udarbejdes en handlingsplan for, hvorledes den lediges muligheder for at opnå varig beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked forbedres.

Arbejdsformidlingen skal udarbejde (eller revidere) en handlingsplan for dagpengeberettigede ledige, inden der afgives et tilbud efter loven. Tilsvarende skal handlingsplanen løbende tages op til revision.

Det konkrete indhold af handlingsplanen vil i høj grad afhænge af den enkelte lediges ønsker og forudsætninger. Desuden bør planen udarbejdes under hensyntagen til de regionale beskæftigelses- og uddannelsesmuligheder. Indholdet vil kunne variere fra, at det ikke skønnes nødvendigt på det givne tidspunkt at tilbyde den ledige en beskæftigelses- eller uddannelsesindsats til, at der tilrettelægges et længelevende forløb.

Til § 12

Jobtræningstilbuddet skal så vidt muligt skaffes i den private sektor, men vil også kunne gives i den kommunale sektor, den amtskommunale sektor eller i den statslige sektor.

Jobtræning kan anvendes i mange forskellige sammenhænge, såsom opfølgning på eller som led i en uddannelsesaktivitet, som introduktion til et fast ansættelsesforhold eller som erstatningsarbejdskraft for en allerede ansat, mens denne har orlov. Endelig kan der være tale om en jobtræningsmulighed for ledige, som ikke har de fornødne forudsætninger for eller ønsker om uddannelse.

De arbejdsfunktioner, som den ledige skal udføre under ansættelsen, tilrettelægges under hensyntagen til virksomhedens karakter og den lediges kvalifikationer.

Til § 13

Det fremgår af stk. 2, at aflønningen i offentlige jobtræningstilbud højst kan fastsættes til 115 procent af dagpengenes højeste beløb, hvilket svarer til den nuværende maksimale aflønningsats i offentlige arbejdstilbud på 80 kr. i timen. Som noget nyt foreslås et tilsvarende loft for kontanthjælpsmodtagere, som ansættes i offentlig jobtræning.

Maksimallønnen i offentlige arbejdstilbud er excl. feriepenge m.v.

Forskellen mellem dagpengemaksimum og lønudgiften skal bl.a. kompensere for de ekstra omkostninger, der er forbundet med at være i arbejde, f.eks. transportudgifter, arbejdstøj m.v.

Når størrelsen af den maksimale aflønning kædes sammen med dagpengesatsen er det bl.a. for at skabe en større sammenhæng i de forskellige indsatsområders ydelses- og støtteniveauer. Derudover betyder sammenkædningen, at der sker en samtidig og ensartet regulering af dagpengene samt af de forskellige ydelser og støttemuligheder i den arbejdsmarkedspolitiske indsats.

Bestemmelsen i stk. 3 indebærer, at den ugentlige arbejdstid i jobtræningstilbuddet skal svare til den overenskomstmæssige eller til den for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende. For kontanthjælpsmodtagere kan arbejdstiden dog som hidtil fastsættes ved individuel aftale med arbejdsgiveren.

Til § 14

Efter den nugældende arbejdstilbudsordning varer et offentlig arbejdstilbud 7 måneder og et privat arbejdstilbud varer 9 måneder. Staten betaler til såvel de private som de offentlige arbejdsgivere et løntilskud, som pt. udgør ca. 42 kr. i timen.

Bestemmelsen i stk. 1 ændrer ikke ved støttesatsens størrelse, men alene ved beregningsformen. En støttesats på 60 procent af dagpengenes højeste beløb svarer til det nuværende løntilskud på ca. 42 kr. i timen. Det betyder, at kommunernes mulighed for at variere løntilskudssatsen bortfalder. Kommunerne kan dog fortsat variere tilskudssatsen efter revalideringsbestemmelserne i lov om social bistand.

Med stk. 2 gives mulighed for konkret at variere støtteperiodens længde. Fastsættelse af støtteperiodens længde aftales mellem Arbejdsformidlingen og den enkelte arbejdsgiver. Støtteperiodens længde kan maksimalt udgøre 1 år. Denne tidsbegrænsning gælder i forhold til arbejdsgiveren, således at en ledig sammenlagt højst kan være i jobtræning hos den samme arbejdsgiver i 12 måneder. Der er ingen minimumsgrænse for støtteperiodens længde.

Bestemmelser i stk. 1 om nettoudvidelse sigter ikke mod indholdsmæssige ændringer i forhold til den nugældende retstilstand. Det betyder, at det fortsat er en forudsætning for udbetaling af løntilskud, at ansættelse af den ledige indebærer en merbeskæftigelse, som forudsættes opgjort efter objektive kriterier. Heller ikke bestemmelsen i stk. 3 om konkurrenceforvriddning indebærer ændringer i forhold til den gældende retstilstand.

Til § 15

Der indføres i forhold til de ledige dagpengemodtagere en overgrænse på sammenlagt 2 år for tilbud om jobtræning.

Til § 16

Det ordinære uddannelsessystem er et centralt element i uddannelsesindsatsen over for de ledige, og bør så vidt muligt foretrækkes frem for særligt tilrettelagte forløb.

Det ordinære uddannelsessystem omfatter blandt andet AMU-skoler, tekniske skoler og handelsskoler.

Uddannelsespladserne kan tilvejebringes af Arbejdsformidlingen og kommunerne. Kommunerne kan således som hidtil købe uddannelsespladser på daghøjskoler, produktionsskoler etc.

Ledige dagpengemodtagere kan også selv finde en uddannelsesplads, som herefter kan tilbydes den ledige, hvis man skønner, at dette er i overensstemmelse med den lediges og arbejdsmarkedets behov. For kontanthjælpsmodtagere vil muligheden for at deltage i uddannelse afhænge af regler herom i lov om social bistand.

Der vil også kunne være tale om, at Arbejdsformidlingen og kommunerne køber pladserne til de ledige, og i det omfang der er tale om uddannelser baseret på deltagerbetaling finansiere den lediges betaling for uddannelsen. Dette gælder, hvad enten den ledige har fået orlov til uddannelse og herefter et tilbud efter § 16, eller den ledige alene har fået et tilbud efter § 16 med uddannelsesgodtgørelse efter lovens § 17.

Arbejdsformidlingen og kommunerne vil derudover, som led i den opkvalificerende indsats over for de ledige, kunne iværksætte særligt tilrettelagte uddannelsesforløb, som ikke rummes inden for de eksisterende ordinære uddannelsesprogrammer. Det kunne eksempelvis være forløb, som sigter på at gøre det lettere for personer, der har vanskeligt ved at opnå eller bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet, at få beskæftigelse på det almindelige arbejdsmarked eller påbegynde en ordinær uddannelse. Det kunne

også være tale om forløb med det sigte at afhjælpe og forebygge særlige omstillings- og tilpasningsproblemer på det regionale arbejdsmarked.

Det enkelte forløb kan tænkes afviklet enten som særligt sammensatte uddannelsesprogrammer købt på en eller flere uddannelsesinstitutioner, eller som forløb sammensat af flere forskellige ordinære uddannelsesmoduler.

Bestemmelsen i stk. 2 fastslår, at de normale optagelsesbetingelser, som gælder på de enkelte uddannelsesinstitutioner, ikke fraviges.

Til § 17

Udgangspunktet er, at alle uddannelsessøgende under 25 år får statens uddannelsesstøtte på SU-beregtigende uddannelser, uanset om de påbegynder uddannelsen som led i den arbejdsmarkedspolitiske indsats eller på normal vis. Der sker dermed en harmonisering af de eksisterende støttemuligheder.

For personer med forsørgelsesforpligtelse og fast tilknytning til arbejdsmarkedet vil uddannelse med statens uddannelsesstøtte imidlertid betyde, at de sjældent vil have økonomisk mulighed for at påbegynde en uddannelse, idet vilkårene for uddannelse med statens uddannelsesyndelse er væsentlig mindre fordelagtig end uddannelse med uddannelsesgodtgørelse. Dette er baggrunden for, at ledige, som er fyldt 25 år, vil kunne få uddannelsesgodtgørelse, selv om de måtte være berettiget til statens uddannelsesstøtte. Der kan således være tale om, at uddannelsesgodtgørelse gives til lange og mellemlange videregående uddannelser, hvis dette er særligt begrundet i den lediges ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov. Arbejdsministeriet og Undervisningsministeriet vil i fællesskab udarbejde en positivliste over hvilke uddannelser, der i denne sammenhæng ikke vil kunne betragtes som lange- og mellemlange. Denne liste vil danne grundlag for Arbejdsformidlingens bevilling af uddannelsesgodtgørelse.

Eftersom sigtet med uddannelse som et arbejdsmarkedspolitisk redskab først og fremmest er at forbedre den lediges muligheder for at få varig beskæftigelse, kan uddannelsesgodtgørelse generelt afvises ved uddannelser, som ikke primært sigter mod at bringe den uddannelsessøgende tilbage på det ordinære arbejdsmarkedet, eller som sigter mod beskæftigelsesområder, der i det regionale område er særligt hårdt ramt af arbejdsløshed.

For dagpengeberettigede ledige under 25 år svarer uddannelsesgodtgørelse til halvdelen af den pågældendes dagpenge. Når en tilsvarende regel ikke foreslås for ledige kontanthjælpsmodtagere, hænger det

F. t. l. vedr. arbejdsmarkedspolitik

sammen med, at kontanthjælpen til de unge er reguleret i lov om social bistand, hvor der er fastsat forskellige niveauer afhængig af kontanthjælpsmodtagerens alder.

Til § 19

Ved bestemmelsen i § 19 præciseres det, at orlov til uddannelse indgår som et redskab i den arbejdsmarkedspolitiske indsats.

Til § 20

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslaget til lov om en orlovsreform, hvor der lægges op til en samlet orlovsordning på arbejdsmarkedet. En orlovsordning vil bl.a. indebære, at der skabes øget mobilitet i arbejdsstyrken gennem jobrotation på arbejdspladsen.

I forbindelse med jobrotationen vil der som erstatningsarbejdskraft for en orlovsperson kunne ansættes en ledig i jobtræning med løntilskud. Arbejdsformidlingen vil som led i aftalen om jobrotation kunne tilbyde, at erstatningsarbejdskraften er kvalificeret og oplært inden arbejdet påbegyndes.

At der skal være tale om midlertidigt fravær betyder, at der enten skal være indgået en aftale om den beskæftigedes tilbagevenden til arbejdspladsen eller, at den beskæftigede formodes at ville vende tilbage inden for en overskuelig tidsramme.

I stk. 4 er der skabt mulighed for, at arbejdsministeren kan bestemme, at der kan anvendes midler til uddannelse også af beskæftigede, hvis der er risiko for regionale flaskehalse.

Til § 21

Den hidtidige ordning med iværksætterydelse til dagpengeberettigede ledige, som var en del af lov om arbejdstilbud til ledige, foreslås videreført i en lidt ændret form. En ny etableringsydelse foreslås som erstatning for iværksætterydelsen.

Der foreslås som noget nyt indført en betingelse om godkendelse af en forretningsplan.

Rammerne for godkendelsesproceduren og eventuelle regler om uddannelse og konsulentbistand vil indgå i det forslag, som industriministeren senere vil fremsætte om en iværksætterreform.

En følge af godkendelseskravet er, at ordningen bliver mere erhvervspolitisk orienteret. Det er således muligt at afvise etableringsydelse til projekter, som ikke vil være bæredygtige.

Etableringsydelsen foreslås begrænset til 2½ år.

Forretningsplan kan blandt andet indeholde idégrundlag og målsætningen for den påtænkte virksomhed.

somhed, ligesom der tænkes indarbejdet en tids- og handlingsplan.

Til § 22

Det fremgår af stk. 1, at målgruppen udgøres af ledige, som kun vanskeligt kan opnå beskæftigelse på normale løn- og arbejdsvilkår eller i jobtræning på det almindelige arbejdsmarked. Målgruppen er derfor begrænset til ledige, som kun vanskeligt kan leve op til produktivitetskravene på det almindelige arbejdsmarked. I målgruppen vil også kunne indgå personer, som af andre grunde end snævert arbejdsmarkedspolitiske kan have vanskeligt ved at opnå beskæftigelse på normale løn- og arbejdsvilkår, f.eks. flygtninge og indvandrere.

Særligt tilrettelagte jobtræningsforløb tænkes primært etableret på en almindelig arbejdsplads hos en offentlig eller en privat arbejdsgiver.

Man kan endvidere forestille sig, at der vil være behov for at tilbyde projekter, som udføres af private eller offentlige virksomheder, foreninger, institutioner, organisationer eller lignende, som også hidtil har kunne udføre beskæftigelsesprojekter i medfør af lov om kommunal beskæftigelsesindsats.

De særligt tilrettelagte jobtræningsforløb kan ligeledes etableres i relation til private foreninger, som f.eks. beboerforeninger, grundejerforeninger, idrætsforeninger osv. Beskæftigelsen kan her bestå i arbejde, der ofte udføres som gør-det-selv arbejde og ikke-registreret («sort») arbejde, f.eks. lettere reparationsarbejder, havepasning, madlavning, akut børnepasning, rengøring m.m.

I forhold til beskæftigelsesprojekter efter den hidtil gældende lov om kommunal beskæftigelsesindsats er der således tale om mere rummelige og brede beskæftigelsesmuligheder.

Til § 23

For ledige sker ansættelse i særligt tilrettelagte jobtræningsforløb på fleksible vilkår.

Det foreslås, at aflønningen aftales mellem de organisationer, som normalt har forhandlingsretten på det pågældende område, mens arbejdstiden fastsættes ved individuel aftale mellem Arbejdsformidlingen/(amts)kommunen og arbejdsgiveren.

Den ledige kan ikke modtage en ydelse, der overstiger et beløb svarende til dagpengenes højeste beløb.

Ved indføjeelse af en bemyndigelse for arbejdsministeren til efter forhandling med socialministeren at fastsætte regler for ydelsen til ledige kontanthjælpsmodtagere, er der skabt mulighed for at videreføre

de hidtidige regler om oplæringsydelse til unge kontanthjælpsmodtagere under 25 år.

Hvorvidt oplæringsydelsen skal videreføres må bero på de kommende forhandlinger om tilbud til unge kontanthjælpsmodtagere, herunder spørgsmålet om ungdomsydelsen.

Til § 24

Hensigten med etableringen af særligt tilrettelagte jobtræningsforløb er at kunne tilbyde ledige beskæftigelse på fleksible vilkår.

Ved de særligt tilrettelagte jobtræningsforløb er der ligesom ved almindelig jobtræning mulighed for at variere tilskuddets størrelse og tilskudsperiodens længde.

I det omfang der er tale om et særligt tilrettelagt jobtræningsforløb på en almindelig arbejdsplads, ansættes den ledige på arbejdspladsen, og arbejdsgiveren udbetaler ydelsen m.v. til den pågældende og modtager til gengæld et økonomisk tilskud. Det samme gælder, hvor der er tale om et projekt og flere ledige i forening ansættes på den samme arbejdsplads.

Ved særligt tilrettelagte jobtræningsforløb hos private husstande, beboerforeninger, grundejerforeninger, idrætsforeninger m.v., hvor beskæftigelsen normalt vil være meget kortvarig, er det Arbejdsformidlingen/kommuner, der ansætter og betaler ydelsen til den eller de ledige og til gengæld får udbetalt tilskuddet. Den private husstand m.v. tilrettelægger arbejdets udførelse og betaler et nærmere fastsat beløb pr. time til Arbejdsformidlingen/kommunerne.

Til § 25

Med denne bestemmelse præciseres Arbejdsformidlingens og kommunernes mulighed for en fleksibel anvendelse af de forskellige arbejdsmarkedspolitiske redskaber, således at den samlede indsats bliver bedst mulig i overensstemmelse med den enkelte lediges ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov.

Til § 26

Denne bestemmelse giver arbejdsmarkedet hjemmel til, at der kan gennemføres forsøgs- og udviklingsinitiativer i den arbejdsmarkedspolitiske indsats. Denne hjemmel kan benyttes dels til projekter inden for de enkelte indsatsområder og dels til projekter, der er tværgående inden for den arbejdsmarkedspolitiske indsats.

Der sker ikke ved denne bestemmelse en begrænsning i forhold til kommunernes forsøgsvirksomhed.

Til § 27

Der tænkes fastsat regler for blandt andet muligheden for gennemførelse af tilbud i udlandet, idet Regeringen finder det hensigtsmæssigt, at de ledige f.eks. får mulighed for at medvirke i humanitært hjælpearbejde. Endvidere kan der være tale om uddannelse i udlandet, hvis en tilsvarende uddannelse ikke findes i det danske uddannelsessystem, men hvor uddannelsen vurderes at kunne forbedre den lediges muligheder for at opnå beskæftigelse.

Ved stk. 3 skabes der mulighed for, at Arbejdsformidlingen – evt. mod betaling – vil kunne tilbyde en særlig arbejdsmarkedspolitisk service over for f.eks. virksomheder, (amts)kommuner, faglige organisationer og arbejdsløsheds-kasser. Som eksempel kan nævnes, at Arbejdsformidlingen kan udarbejde uddannelsesplaner for virksomheder.

Til § 28

Med henblik på at sikre de dagpengeberettigede ledige et minimum af uddannelse og/eller beskæftigelse i delperiode 1 fastsættes ved denne bestemmelse en ret til et rimeligt forløb på sammenlagt et år inden for en sammenlagt ledighedsperiode på 48 måneder inden for de seneste 60 måneder. Den ledige har ret til at påbegynde forløbet senest efter 2 års ledighed.

Den ledige har også pligt til et forløb på mindst 1 år, men denne pligt kan i særlige tilfælde reduceres, hvis den ledige og Arbejdsformidlingen er enige herom.

Minimumsrettigheden træder i kraft, hvis den ledige ikke i løbet af 4 års perioden som led i den tidlige indsats har fået et tilbud om beskæftigelse eller uddannelse af mindst et års samlet varighed, eller hvis den ledige ikke har benyttet sig af retten til efter 1 års ledighed at finde f.eks. en jobtræningsplads af mindst ét års varighed.

Arbejdsformidlingen har ansvaret for, at forløbet tilbydes så tidligt i ledighedsperioden som muligt, og Arbejdsformidlingen har pligt til at give tilbuddet senest, når den ledige har været ledig i 3 år. At forløbet skal være rimeligt betyder, at der skal tages hensyn til den enkeltes arbejds- og uddannelsesmæssige forudsætninger, afstand til bopæl samt andre personlige forhold.

Ved sammensætningen af forløbet med de redskaber, der omtales i lovens kapitel 2-10, tages udgangspunkt i den lediges ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov.

Redskaberne vil også kunne kombineres, således at den ledige f.eks. tilbydes 3 måneders uddannelse efterfulgt af 9 måneders jobtræning. Når det af be-

stemmelsen fremgår, at der skal være tale om et forløb på sammenlagt 1 års forløb, betyder det, at der ikke nødvendigvis skal være tale om et samlet forløb af ét års varighed, men at forløbet kan sammensættes af mindre forløb på forskellige tidspunkter i ledighedsperioden.

Til § 29

Arbejdsformidlingen kan tage initiativ til, at der udarbejdes en individuel handlingsplan. Arbejdsformidlingen skal desuden udarbejde en individuel handlingsplan forud for afgivelse af et tilbud efter loven. Der henvises til bemærkningerne til lovens § 11.

Ved denne bestemmelse indføres tillige en ret for dagpengeberettigede ledige til efter 3 måneders sammenlagt ledighed inden for de seneste 5 måneder at få udarbejdet en sådan handlingsplan. Der er tale om en minimumsret, hvorfor bestemmelsen kun kan gøres gældende, hvis Arbejdsformidlingen ikke allerede har udarbejdet en individuel handlingsplan for den pågældende.

Formålet med en individuel handlingsplan er at få et overblik over den lediges ønsker samt arbejds- og uddannelsesmæssige kvalifikationer, og på grundlag heraf udarbejde en plan for, hvilke tilbud om uddannelse eller beskæftigelse, der vil kunne forbedre den enkeltes muligheder for at opnå varig beskæftigelse på det almindelige arbejdsmarked.

Hertil kommer, at handlingsplanen vil udgøre den overordnede ramme for den lediges rådighedsforpligtelse, jf. § 35.

Til § 30

Arbejdsformidlingen kan tilbyde jobtræning hos en offentlig eller en privat arbejdsgiver. Der henvises til bemærkningerne til lovens §§ 12-15.

Ved denne bestemmelse indføres tillige en ret for dagpengeberettigede ledige til jobtræning efter en ledighedsperiode på sammenlagt ét år inden for de seneste 15 måneder. Der er tale om en minimumsrettighed. Det betyder, at bestemmelsen kun kan gøres gældende, hvis den ledige ikke tidligere har modtaget et tilbud om jobtræning af mindst 1 års varighed eller i henhold til lovens § 28 som led i et forløb har modtaget tilbud om jobtræning af mindst 1 års varighed.

Arbejdsministeren bemyndiges dog til at nedsætte jobtræningsperioden.

Bestemmelsen forudsætter tillige, at den ledige selv finder en arbejdsgiver, der er villig til at ansætte ham i jobtræning. Arbejdsgiveren bestemmer selv, hvor længe, han vil ansætte den ledige i jobtræning.

Tilskudsperioden kan dog ikke overstige ét år. Lovens bestemmelser om jobtræning finder også anvendelse ved ansættelse i jobtræning efter denne bestemmelse; der henvises derfor til de almindelige bemærkninger samt bemærkningerne til lovens §§ 12-15.

Til § 31

Arbejdsformidlingen kan give tilbud om etableringsydelse. Der henvises til bemærkningerne til lovens § 21.

Ved denne bestemmelse indføres tillige en ret for dagpengeberettigede ledige til etableringsydelse efter en ledighedsperiode på sammenlagt 5 måneder inden for de seneste 8 måneder. Der er tale om en minimumsrettighed. Det betyder, at bestemmelsen kun kan gøres gældende, hvis den ledige ikke allerede har modtaget et tilbud om etableringsydelse af mindst 1 års varighed.

Til § 32

Ved bestemmelsen fastslås, at den ledige i delperiode 1 efter 12 måneders ledighed kan vælge selv at finde beskæftigelse med en indtjening på op til 27.500 kr. på årsbasis reguleret med satsreguleringsprocenten mod til gengæld at gå ned på en ydelse svarende til 80 procent af den hidtidige dagpengesats.

Ved bestemmelsen fastsættes endvidere regler for, hvordan ledighedskravet opgøres.

Til §§ 33-34

Ved disse bestemmelser fastsættes indsatsen for dagpengeberettigede ledige under 60 år, som befinder sig i delperiode 2.

Den centrale minimumsret i delperiode 2 er en indtægtsgaranti suppleret med et tilbud om beskæftigelse efter følgende retningslinier:

Udgangspunktet er, at den ledige som minimum sikres et indtægtsgrundlag svarende til dagpengenes højeste beløb. Dette kan ske ved, at den ledige får tilbud om f.eks. jobtræning, særlige tilrettelagte jobtræningsforløb eller uddannelse. Kun ved jobtræning kan indtægten overstige dagpengens højeste beløb.

Kan der ikke gives et tilbud efter de almindelige regler i lovens kapitel 5-10, skal det tilstræbes, at de ledige i gennemsnit får tilbud om 20 timers beskæftigelse. Herved skal sikres, at den ledige får en aktivitet, der mindst svarer til et arbejdstilbud efter den nuværende ordning. Hvis ydelsen herved er mindre

end dagpengenes højeste beløb, suppleres op til dagpengemax.

Den ledige kan imidlertid fravælge sig jobtræning m.v. som ovenfor nævnt mod at få reduceret ydelsen til 80 procent af dagpengenes højeste beløb. Til gengæld skal den ledige have mulighed for selv at finde et job med en indtjening på op til 27.500 kr. pr. år reguleret med satsreguleringsprocenten, uden at der sker fradrag i dagpengene.

Til § 35

Den individuelle handlingsplan skal danne grundlag for de aktiviteter, der indgår i arbejdsmarkedsindsatsen over for den enkelte ledige.

Et afslag på et tilbud, som indgår i handlingsplanen, vil derfor indebære, at der skal gives meddelelse til den lediges arbejdsløhedskasse, som herefter vil foretage en rådighedsvurdering efter de herom gældende regler i lov om arbejdsløhedsforsikring m.v. Der henvises til det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløhedsforsikring m.v.

Ved rådighedsvurderingen skal arbejdsløhedskassen tage udgangspunkt i, at rådighedsforpligtelsen skal gælde i forhold til den aftalte handlingsplan. Handlingsplanen kan almindeligvis ikke mod den lediges ønske indeholde et uddannelsesforløb. Dog kan uddannelse kræves, hvis det betragtes som en nødvendig forudsætning for et konkret job.

Den ledige har ret og pligt til 12 måneders minimumsrettigheder med jobtræning og/eller uddannelse. Pligten i forbindelse hermed skal også bedømmes i forbindelse med handlingsplanen. Hvis den ledige ikke ønsker 12 måneders jobtræning/uddannelse kan Arbejdsformidlingen i særlige tilfælde acceptere et kortere forløb.

Handlingsplanen giver således i alle tilfælde den overordnede ramme også for den lediges rådighedsforpligtelse.

Til § 36

Ved kontanthjælpsmodtageres afslag m.v. på tilbud efter loven fastsættes det, at der skal gives meddelelse til den pågældendes kommune, som herefter tager stilling til den pågældendes ret til ydelser efter lov om social bistand.

Til § 37

Denne bestemmelse skal ses i sammenhæng med reglerne om styring af arbejdsmarkedsindsatsen i lovens afsnit III.

Arbejdsformidlingen er ansvarlig for iværksættelsen af Det Regionale Arbejdsmarkedsråds beslutninger. Arbejdsformidlingen har således – bortset fra kontanthjælpsmodtagere, førtidspensionister samt personer med fysisk/psykisk handicap eller særlige sociale problemer, hvor (amts)kommunerne har ansvaret – det praktiske ansvar for gennemførelse af indsatsen. Der tilsigtes således ikke nogen ændring i ansvarsfordelingen mellem staten og (amts)kommunerne i forhold til i dag.

Det betyder, at Arbejdsformidlingen har ansvaret for at formidle kontakt mellem arbejdssøgende og arbejdsgivere, varetage information og vejledning af beskæftigede og ledige i forbindelse med jobsøgning samt informere og vejlede om beskæftigelses- og uddannelsesmuligheder generelt og om mulighederne for at få tilbud efter denne lov. Desuden varetager Arbejdsformidlingen kontakten til private og offentlige arbejdsgivere med henblik på etablering af jobtræningspladser og jobrotation.

I stk. 2 indføres en forpligtelse for staten, kommunerne og amtskommunerne til at fremskaffe en given kvote jobtræningspladser til ledige dagpengemodtagere inden for eget forvaltningsområde eller i anden offentlig eller offentligt støttet institution. Baggrunden for bestemmelsen er, at det kan være vanskeligt at vurdere, hvor stort et pres der vil være i forbindelse med opfyldelse af minimumsrettigheder i det nye system. Indtil der er indhøstet erfaringer for, hvordan det nye system virker, bør det derfor sikres, at Arbejdsformidlingen kan disponere over et givent antal pladser.

Efter den nugældende arbejdstilbudsordning er det bopælskommunen, som betaler den fulde lønudgift og modtager statstilskud ved ansættelse af arbejdstilbudspersoner i kommunen, amtskommunen, staten eller i anden offentlig støttet virksomhed eller institution. Samtidig betaler både stat og amtskommunen til kommunerne, hvad der svarer til 10 pct. af de samlede lønudgifter efter fradrag af statstilskud ved ansættelse af ledige efter arbejdstilbudsloven.

Med den skitserede kvoteordning ophæves denne finansieringsordning. I stedet foreslås det, at det er den ansættende myndighed, som betaler den fulde lønudgift og modtager statstilskud ved ansættelse af ledige efter denne lov.

Kvoten fastsættes én gang årligt af arbejdsministeren efter forhandling med Landsarbejdsrådet. Ved fastsættelsen af (amts)kommunernes kvote vil der blive taget udgangspunkt i (amts)kommunernes samlede andel af arbejdstilbuddende i 1993.

Med stk. 3 og 4 sigtes ikke mod indholdsmæssige ændringer i forhold til den nugældende retstilstand.

Til § 38

Arbejdsformidlingen og kommunerne har mulighed for selv at gennemføre hele indsatsen. Regeringen vurderer dog, at dette ikke vil være praktisk gennemførligt, idet hverken Arbejdsformidlingen eller kommunerne er i besiddelse af de fornødne ressourcer eller den fornødne sagkundskab. Derfor fastsættes ved bestemmelsen, at Arbejdsformidlingen og kommunerne – uden dog at fraskrive sig ansvaret for tilvejebringelsen af tilbudene – helt eller delvis kan overlade gennemførelsen til andre, herunder også til private. Man kan således overlade gennemførelsen af f.eks. særligt tilrettelagte uddannelsesforløb mod betaling til AMU-skoler, handelsskoler eller tekniske skoler alt efter det regionale behov. Endvidere kan man forestille sig, at Arbejdsformidlingen kan overlade det til arbejdsløsheds-kasserne at varetage en del af vejledningsindsatsen, idet arbejdsløsheds-kasserne i medfør af lovforslagets § 39, stk. 2 har en generel vejledningsforpligtelse over for egne medlemmer. Arbejdsformidlingen kan endvidere overlade det til en kommune at etablere særligt tilrettelagte jobtræningsforløb. En tilsvarende mulighed har kommunerne.

I det omfang efterspørgslen efter en konkret uddannelse eller et bestemt kursus ikke kan efterkommes af uddannelsesinstitutionerne i regionen er der ikke noget til hinder for, at Arbejdsformidlingen og kommunerne køber uddannelsespladser uden for regionen.

I øvrigt forudsættes det, at Arbejdsformidlingen som en naturlig del af sin opgavevaretagelse vil kunne deltage i oplysnings- og informationsudveksling i relation til personer, virksomheder, institutioner og myndigheder, ligesom udøvelse af systemeksport vil kunne komme på tale.

(Amts)kommunerne kan som hidtil formidle arbejde til alle der enten søger eller modtager kontanthjælp, herunder revalidender samt alle, der modtager ungdomsydelse, førtidspensionister og personer med fysiske/psykiske handicaps eller særlige sociale problemer. Bestemmelsen svarer til den hidtidige § 24, stk. 2 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. og skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 60, hvorefter Arbejdsmarkedsrådet står for den koordinerende indsats vedrørende det virksomhedsopøgende arbejde m.v.

Formidling af arbejde til disse grupper forudsætter ikke en aftale med Arbejdsformidlingen. Herudover vil kommunerne efter aftale med Arbejdsformidlingen kunne formidle arbejde til andre grupper – idet ansvaret dog stadig vil være placeret hos Ar-

bejdsformidlingen.

Til § 39

Arbejdsløsheds-kassernes rolle i beskæftigelsesindsatsen er som hidtil at rådgive og vejlede deres egne medlemmer om mulighederne for at få beskæftigelse og mulighederne for at benytte sig af tilbudene indeholdt i denne lov. Der er således tale om en à-jourføring af den vejledningspligt, der er fastsat i § 65, stk. 4, i den nugældende lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

Endelig skal Arbejdsløsheds-kasserne fortælle medlemmerne om de dagpengemæssige konsekvenser af at afslå, udeblive fra, ophøre med eller afbryde et tilbud, som den ledige har fået som led i arbejdsmarkedsindsatsen. Desuden fastlægger bestemmelsen, at arbejdsløsheds-kasserne som hidtil har pligt til at give Arbejdsformidlingen meddelelse om de medlemmer, der har ret til tilbud efter loven. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med reglerne om gensidig udveksling af relevante oplysninger i lovens § 43.

Endelig fastsætter bestemmelsen, at arbejdsløsheds-kasserne har mulighed for at formidle arbejde til egne medlemmer. Bestemmelsen herom er i dag fastsat ved § 24, stk. 1 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

Til § 40

Der tænkes fastsat nærmere regler for, hvilke krav, der skal være opfyldt, før der kan udbetales ydelser efter loven.

Det foreslås, at uddannelsesgodtgørelse og etableringsydelse udbetales af arbejdsløsheds-kasserne. Tilsvarende gælder i dag for udbetaling af uddannelsesydelse til ledige over 25 år.

Det er forudsat, at der, ligesom i dag, skal ske overflytning til en arbejdsløsheds-kasse for selvstændige erhvervsdrivende af ledige, der etablerer selvstændig virksomhed, og refusionen vil således i praksis blive administreret af de to kasser for selvstændige erhvervsdrivende.

Som noget nyt er det Arbejdsformidlingen og kommunerne, der udbetaler løntilskud til såvel offentlige som private arbejdsgivere.

Til § 41

Det foreslås, at Arbejdsformidlingen eller kommunerne skal udbetale løntilskud m.v. Endvidere foreslås det, at Arbejdsformidlingen skal refundere udgifterne til uddannelse og konsulentbistand m.v. til en dagpengeberettiget ledig, der modtager etableringsydelse.

Til § 42

Bestemmelsen afløser den hidtidige § 22, stk. 1 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. Bestemmelsen er udvidet til også at omfatte arbejdsløshedskasserne. For kommunerne er en sådan pligt allerede fastsat i medfør af den generelle lovgivning.

Til § 43

Med bestemmelsen tilvejebringes udtrykkelig hjemmel for, at der mellem Arbejdsformidlingen, kommunerne og arbejdsløshedskasserne kan ske udveksling af relevante oplysninger, således at man opnår det bedst mulige grundlag for vejledningsindsatsen.

Til § 44

Bestemmelsen afløser den hidtidige § 22 a, stk. 1, i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. Efter den gældende bestemmelse kan Arbejdsformidlingen videregive oplysninger om danske arbejdsgiveres ønsker om arbejdskraft (jobordrer) via edb til lande, der er medlemmer af EF, og lande, der er tilsluttet overenskomsten om fælles nordisk arbejdsmarked. Med den udvidelse af området for fri bevægelighed, der kan forventes gennemført i de nærmeste år, er det fundet hensigtsmæssigt allerede nu at tilvejebringe lovgrundlag for, at der kan ske videregivelse af oplysninger om jobordrer også til arbejdsmarkedsmyndighederne i de nye lande, der vil blive omfattet af fri bevægelighed for arbejdskraft.

Til § 45

Bestemmelsen svarer til den hidtidige § 23 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

Til § 46

Efter forslaget har en modtager af uddannelsesgodtgørelse eller etableringsydelse pligt til at underrette arbejdsløshedskassen eller kommunen om forhold, der kan være af betydning for retten til ydelserne. På baggrund heraf regulerer arbejdsløshedskassen henholdsvis kommunen ydelserne.

Til § 48

Bestemmelsen, der fastsætter regler om oprettelse og drift af edb-registre i forbindelse med arbejdsmarkedsindsatsen, afløser bestemmelsen i § 100 a i

den hidtidige lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. Endvidere får arbejdsministeren mulighed for at fastsætte retningslinier for indhentelse af statistiske oplysninger for at kunne belyse lovens konsekvenser med hensyn til berørte personer og deres deltagelse i tilbud efter loven.

Statistikken indgår i arbejdet med den generelle overvågning af arbejdsmarkedet, som er et vigtigt led i sikringen af koordination af den aktive arbejdsmarkedspolitik.

Til §§ 49-50

I bestemmelserne fastsættes, at arbejdsministeren nedsætter Landsarbejdsrådet til varetagelse af opgaver i forbindelse med styringen på centralt plan af arbejdsmarkedsindsatsen. Landsarbejdsrådet erstatter Landsarbejdsnævnet og Udvalget om introduktions- og vejledningsforløb samt uddannelsesmuligheder for langtidsledige (EMK-udvalget), der er omtalt under de almindelige bemærkninger. Ved sammensætningen af Landsarbejdsrådet er der taget udgangspunkt i de nuværende repræsentationer i Landsarbejdsnævnet med den væsentlige nydannelse, at kommunerne efter forslaget bliver medlemmer af rådet, mens de i dag alene er tilforordnet Landsarbejdsnævnet. Med forslagets gennemførelse imødekommes et fra kommunal side længe næret ønske om fuldt medlemskab, der er begrundet i kommunernes og amtskommunernes rolle som væsentlige arbejdsmarkedspolitiske aktører.

Efter nugældende lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. udpeges medlemmerne af Landsarbejdsnævnet af arbejdsmarkedets parter, mens det efter forslaget er arbejdsministeren, som – bortset fra rådets formand - udpeger medlemmerne af Landsarbejdsrådet efter indstilling fra de i rådet repræsenterede organisationer og myndigheder. Om baggrunden for denne ændring henvises til lov nr. 427 af 13. juni 1990 om ligestilling mellem mænd og kvinder ved besættelse af visse bestyrelsesposter i den statslige forvaltning. I bemærkningerne til § 2 i det lovforslag, der lå til grund for loven, siges det: »Bestemmelsen i § 2, stk. 1, medfører, at der skal stilles forslag om både en mand og en kvinde, når myndigheden eller organisationen skal foreslå eller udpege 1 person til medlem af udvalg m.v. Ved gennemførelsen af bestemmelsen vil den kompetence, der i anden lovgivning er tillagt myndigheden eller organisationen til selv at bestemme, hvem der skal repræsentere myndigheden eller organisationen, blive overført til ministeren, for så vidt angår afgørelsen af, hvem af de indstillede, der skal beskikkes som medlem«. Henlæggelsen til arbejdsministeren af

kompetencen til at udpege medlemmerne af Landsarbejdsrådet er en opfølgning af den nævnte lov om ligestilling.

Efter forslaget til § 50, stk. 6, drager arbejdsministeren omsorg for varetagelsen af Landsarbejdsrådets sekretariatsforretninger. Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget til § 62, stk. 5, hvorefter Arbejdsmarkedsstyrelsen får til opgave at udarbejde forslag til budget for arbejdsmarkedsindsatsen og forslag til mål og resultatkrav til rådet. Landsarbejdsrådet skal rådgive arbejdsministeren, hvorfor det er fundet rigtigst at henlægge den del af sekretariatsbetjeningen, der vedrører tilvejebringelsen af grundlaget for rådets rådgivning af arbejdsministeren, til Arbejdsmarkedsstyrelsen.

Sekretariatet kan bemandes med personale fra hele Arbejdsministeriets ansættelsesområde.

Til §§ 51-52

Der foreslås oprettet arbejdsmarkedsråd til varetagelse af opgaver i forbindelse med styringen af arbejdsmarkedsindsatsen på regionalt niveau. Rådene erstatter de nuværende 14 arbejdsmarkedsnævn, de regionale UTB-udvalg, de regionale samordningsudvalg vedrørende vejledning, de regionale informationsfora m.v.

Som udgangspunkt oprettes der et arbejdsmarkedsråd i hvert amt, som udgør det regionale arbejdsmarked (regionen). Med forslaget åbnes der mulighed for, at arbejdsministeren kan opdele amtet i flere regioner med hvert sit arbejdsmarkedsråd. Der tages hermed i lovforslaget højde for den situation, at der i et amt måtte blive behov for en anden opdeling af arbejdsmarkedet end den, der findes i dag, og som følger amtsgrænserne.

Rådenes sammensætning svarer til repræsentationen i de eksisterende arbejdsmarkedsnævn, dog foreslås det som noget nyt, at der tilforordnes rådet 4 repræsentanter for de uddannelsesinstitutioner, som er beliggende i regionen, og som udbyder efter- og videreuddannelse. Ved udpegningen af de tilfornordnede fra uddannelsesinstitutionerne forudsættes det, at der udpeges en tilfornordnet for hvert af de fire uddannelsesområder (AMU-centre, handelsskoler, tekniske skoler og voksenuddannelsescentre).

Det er endvidere foreslået, at regionschefen, der i dag er tilfornordnet arbejdsmarkedsnævnet, ikke skal være tilfornordnet Arbejdsmarkedsrådet, men alene skal varetage rådets sekretariatsforretninger.

Arbejdsministeren udpeger, bortset fra formanden, medlemmerne af arbejdsmarkedsrådene efter indstilling fra de organisationer og myndigheder, der er repræsenteret i rådene. Udpegningen af med-

lemmer kan foretages af Arbejdsmarkedsstyrelsen efter arbejdsministerens bemyndigelse. Udpegningen sker i overensstemmelse med reglerne i loven om ligestilling mellem mænd og kvinder ved besættelse af visse bestyrelsesposter i den statslige forvaltning, jf. bemærkningerne til §§ 49-50. Der er endvidere ikke krav om, at de kommunale medlemmer skal være medlemmer af de kommunale råd.

Til §§ 53-54

Bestemmelserne indeholder det fremtidige lovgrundlag for den allerede i dag eksisterende Arbejdsformidling. Bestemmelserne erstatter bestemmelser i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v., der samtidig foreslås ophævet.

Udover det arbejdsformidlingskontor, der ledes af regionschefen, og som i daglig tale kaldes regionskontoret, er der efter gældende lov mulighed for at oprette andre arbejdsformidlingskontorer. Endvidere er der lovbestemmelser om oprettelse og nedlæggelse af afdelingskontorer. Disse bestemmelser er ikke længere tidssvarende, og det foreslås, at der i fremtiden i hver region alene er krav om et regionskontor, således at der bliver større frihed til at organisere Arbejdsformidlingen i takt med skiftende krav til en hensigtsmæssig tilrettelæggelse af Arbejdsformidlingens struktur i de enkelte regioner.

I dag findes der et arbejdsmarkedsnævn og et regionskontor i hvert amt. Efter forslaget til § 51 bliver der mulighed for at opdele det enkelte amt i flere regioner med hver sit arbejdsmarkedsråd. Sker der i et amt en opdeling i flere regioner, oprettes der et regionskontor i hver region.

Det er endvidere foreslået, at Arbejdsmarkedsrådet efter indstilling fra regionschefen skal godkende organiseringen af Arbejdsformidlingen i regionen. Rådet får herved betydelig indflydelse på opbygningen af Arbejdsformidlingen i regionen.

Der henvises til bemærkningerne til §§ 51-52.

Til § 55

Bestemmelsen fastsætter regler om ansættelse af regionschefen og Arbejdsformidlingens øvrige personale.

Bestemmelsen i stk. 3, hvorefter Arbejdsformidlingens øvrige personale ansættes af Arbejdsmarkedsstyrelsen efter indstilling fra regionschefen, skal medvirke til at sikre et bredt ansættelsesområde og et generelt højt kvalifikationsniveau for Arbejdsformidlingens personale.

Med bestemmelsen videreføres den hidtidige praksis, hvorefter regionschefen som hovedregel er

bemyndiget til at håndtere det fulde ansættelsesforløb.

Til § 56

Ved bestemmelsen er Landsarbejdsrådets opgaver nærmere fastsat. Rådet medvirker ved tilrettelæggelse af arbejdsmarkedsindsatsen gennem sin rådgivning af arbejdsministeren og vurderer arbejdsmarkedsindsatsen i regionerne. I forbindelse hermed afgiver rådet indstilling til arbejdsministeren blandt andet om planlægningen af den samlede arbejdsmarkedsindsats og udmeldingen af bevillingerne til indsatsen.

Landsarbejdsrådet er endvidere rådgivende i spørgsmål om iværksættelse af forsøgs- og udviklingsaktiviteter.

Arbejdsministeren kan forud for udfærdigelsen af væsentlige bestemmelser for arbejdsmarkedsindsatsen rådføre sig med Landsarbejdsrådet.

Landsarbejdsrådet kan nedsætte underudvalg, der på rådets vegne forbereder eller behandler spørgsmål inden for rådets arbejdsområde. Den nuværende struktur med hensyn til spørgsmål vedrørende arbejdsløshedsforsikringen forudsættes videreført, således at det bliver et Arbejdsudvalg under Landsarbejdsrådet, der behandler spørgsmål vedrørende arbejdsløshedsforsikring. Hermed sikres, at der bliver den nødvendige sammenhæng mellem forsikringsspørgsmål og spørgsmål vedrørende den arbejdsmarkedspolitiske indsats i øvrigt.

Til § 57

I bestemmelsen fastsættes rådernes og det administrative systems opgaver i forbindelse med planlægnings- og budgetprocessen.

Bestemmelsen fastlægger en ny opgavefordeling mellem arbejdsministeren og rådene. Landsarbejdsrådet får med forslaget rådgivningskompetence i forbindelse med anvendelsen af bevillingen til arbejdsmarkedsindsatsen.

For at fastholde det arbejdsmarkedspolitiske sigte i bevillingstildelingen samtidig med, at der for regionerne bliver et økonomisk incitament til at tilrettelægge arbejdsmarkedsindsatsen effektivt, sker fordelingen af bevillingerne til regionerne således, at en del af bevillingerne fordeles efter objektive kriterier, og at en marginal del gøres resultatafhængig. De objektive kriterier kan, som de gør det i dag ved fordelingen af bevillingen til Arbejdsformidlingen, afspejle forskellene på de regionale arbejdsmarkeder. I forbindelse med bevillingstildelingen tilgodeses behovet for en særlig indsats for de svage grupper af ledige, ligesom man skal sikre tilvejebringelsen af

fremrykkede tilbud, der mindst er af samme kvalitet, som tilbudene i dag. Ved bevillingstildelingen kan der desuden tages hensyn til regionale forskelle i opgavernes sværhedsgrad. Herved vil f.eks. Bornholm, der ved sin særlige geografi og arbejdsmarkedets vanskelige karakter har særlige problemer, kunne tilgodeses.

Med forslaget i *stk. 4* åbnes der mulighed for, at der af en central pulje udover de ordinære bevillinger til regionerne kan tilføres ekstra midler til de regioner, hvor der måtte være behov for en særlig indsats. Forslaget muliggør endvidere, at der efter en overordnet vurdering af den samlede indsats kan iværksættes landsdækkende initiativer.

Forslaget i *stk. 5* sikrer bl.a., at der sker en samordning mellem budgettet for arbejdsmarkedsindsatsen og budgettet for driften.

Bestemmelsen i *stk. 7* skal ses på baggrund af, at det er Arbejdsmarkedsstyrelsen, der har det samlede overblik over indsatsen i samtlige regioner.

Til §§ 58-59

Bestemmelserne fastlægger, hvorledes opfølgningen på den regionale indsats finder sted.

Som et væsentlig element i et udvidet mål- og ramme styringssystem etableres der et overvågnings- og rapporteringssystem, der sikrer regelmæssig information om den regionale arbejdsmarkedsindsats. På den måde kan de opnåede resultater i indsatsen sammenholdes med de opstillede mål og resultatkrav (resultatindikatorer).

I de situationer, hvor rapporteringen viser, at indsatsen i en region ikke lever op til de fastsatte mål og resultatkrav, gives der arbejdsministeren mulighed for at gribe ind over for regionen.

Måtte der opstå en u hensigt mæssig situation på det regionale arbejdsmarked, vil Arbejdsmarkedsstyrelsen i første omgang tage initiativ til at afdække den mere præcise årsag til udviklingen. Sker der ingen forbedring i situationen, kan arbejdsministeren om fornødent konkret fastsætte, hvordan situationen skal løses.

Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Til § 60

I bestemmelsen er Arbejdsmarkedsrådets opgaver fastsat.

Det må særligt fremhæves, at Arbejdsmarkedsrådet får en central koordinerende funktion i forhold den regionale arbejdsmarkedspolitiske indsats. Arbejdsmarkedsrådet skal således også samordne Arbejdsformidlingens og (amts)kommunernes samlede indsats.

Arbejdsmarkedsrådet kan nedsætte underudvalg, der på rådets vegne forbereder eller behandler spørgsmål inden for rådets arbejdsområde.

Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Til § 61

Efter bestemmelsen i *stk. 1* varetager regionschefen driften af Arbejdsformidlingen i regionen i overensstemmelse med den af Arbejdsmarkedsrådet tilrettelagte arbejdsmarkedsindsats. Regionschefen har efter *stk. 2* ansvaret for iværksættelse af Arbejdsmarkedsrådets beslutninger. Det betyder, at Arbejdsformidlingen har ansvaret for at tilvejebringe og i en række tilfælde at gennemføre tilbudene i indsatsen. Finder regionschefen, at der er tvivl om lovligheden af rådets beslutninger, skal regionschefen straks underrette arbejdsministeren herom. Arbejdsministeren vil herefter tage stilling til, hvorledes spørgsmålet skal løses, jf. forslaget til §§ 58 og 59.

Der henvises til forslagets almindelige bemærkninger.

Til § 62

De afgørelser, der opregnes i bestemmelsen, vil enten være af direkte skønsmæssig karakter eller basere sig på regionalt fastsatte retningslinier, som vil indebære en skønsmæssig vurdering.

Arbejdsmarkedsrådet foreslås at være klageinstans for denne type af afgørelser. Arbejdsmarkedsrådet befinder sig således på det regionale niveau og må derfor antages at have den fornødne regionale indsigt og kompetence til at afgøre sådanne sager.

Til § 63

Arbejdsformidlingens afgørelser vedrørende de lediges ret til et forløb, udarbejdelse af en individuel handlingsplan og ret til jobtræning eller etableringsydelse kan indbringes for Arbejdsmarkedsstyrelsen.

For så vidt angår godkendelse af en forretningsplan i relation til etableringsydelsen fastsættes klagebestemmelser i anden sammenhæng.

Afgørelser truffet af Arbejdsmarkedsstyrelsen er endelige, idet arbejdsministeren dog kan tage en afgørelse op til nærmere undersøgelse og afgørelse.

Lovforslaget indeholder ikke bestemmelser om klageadgang for så vidt angår (amts)kommunernes afgørelser. De almindelige kommunale tilsynsmyndigheder (tilsynsrådene og Indenrigsministeriet) udøver imidlertid et retligt tilsyn i henhold til reglerne i § 61 i den kommunale styrelseslov.

Til § 64

Ved denne bestemmelse indføres en klageadgang for så vidt angår Arbejdsløshedskassernes afgørelser i relation til udbetaling af uddannelsesgodtgørelse og etableringsydelse. Desuden kan Arbejdsløshedskassernes afgørelser om tilbagebetaling af ydelserne også indbringes for Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikring.

Til § 65

Loven afløser arbejdstilbudsloven og lov om kommunal beskæftigelsesindsats.

Det foreslås, at loven træder i kraft efter arbejdsministerens bestemmelse, da loven skal notificeres over for EF-Kommissionen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til § 66

Der fastsættes en overgangsordning for personer, der er omfattet af lov om arbejdstilbud til ledige. Overgangsordningen tænkes udformet efter følgende principper:

1. Ledige, som *ikke har påbegyndt 1. arbejdstilbud*, indplaceres i delperiode 1 med overførsel af deres hidtidige ledighedsanciennitet, dog max. 24 måneder. De ledige, som indplaceres i delperiode 1, har ret til supplerende beskæftigelses- og uddannelses tilbud op til sammenlagt 12 måneder. Retten kan dog ikke gøres gældende for tilbud med en varighed på under 8 uger.
2. Ledige, som *har gennemført 1. arbejdstilbud*, men endnu ikke påbegyndt 2. arbejdstilbud indplaceres i delperiode 1 med overførsel af deres hidtidige ledighedsanciennitet, dog max. 48 måneder. De ledige, som indplaceres i delperiode 1, har ret til supplerende beskæftigelses- og uddannelses tilbud op til sammenlagt 12 måneder. Retten kan dog ikke gøres gældende for tilbud med en varighed på under 8 uger.

Ledige, som ved overgangen til det nye system har haft en sammenlagt ledighedsanciennitet på mindst 48 måneder, overgår direkte til delperiode 2.

Ved beregningen af den samlede ledighedsanciennitet indgår ledighedsperioden inden 1. arbejdstilbud med 24 måneder, uanset denne periodes faktiske længde. Perioder med deltagelse i tilbud tæller ikke med ved beregningen af ledighedsanciennitet.

3. Ledige, som *har gennemført 2. arbejdstilbud* ind-

placeres i delperiode 2 med overførsel af deres ledighedsanciennitet efter 2. arbejdstilbud.

4. *Delperiode 2 forlænges* med 1 år for de ledige, som overgår direkte til denne delperiode.

Det forudsættes tillige, at arbejdsmarkedsmyndigheden inden for de givne økonomiske- og kapacitetsmæssige rammer tilbyder denne gruppe af ledige en særlig beskæftigelses- og uddannelsesindsats, som sigter mod at forbedre deres muligheder for at opnå varig beskæftigelse på det almindelige arbejdsmarked. Der vil til dette formål blive afsat midler fra den samlede økonomiske ramme i delperiode 2.

5. Ledige, der er *midt i en aktivitet* efter de nugældende regler, vil kunne gennemføre aktiviteten efter ATB-regelsættet. Igangværende aktivitet vil ikke indgå ved beregningen af den samlede ledighedsanciennitet.

Den ledige vil efter forløbet blive stillet svarende til punkt 1-3. Dette gælder dog ikke de unge og de over 50-årige, som uanset tidligere tilbud vil blive stillet som ledige, der endnu ikke har haft 1. arbejdstilbud.

6. Ledige, der på tidspunktet for den ny ordnings indførelse har *fået et konkret tilsagn om at kunne påbegynde en aktivitet* efter de nugældende regler, *men som endnu ikke er tiltrådt* denne aktivitet, vil kunne gennemføre aktiviteten efter ATB-

regelsættet. Dette forløb vil indgå ved beregningen af den samlede ledighedsanciennitet.

Den ledige vil efter forløbet blive stillet svarende til punkt 1-3. Dette gælder dog ikke de unge og de over 50-årige, som uanset tidligere deltagelse i tilbud, vil blive stillet som ledige, der endnu ikke har haft 1. arbejdstilbud.

7. Ledige, som modtager »*ventedagpenge*« efter arbejdsløshedsforsikringslovens §§ 55, stk. 2 og 3 og 72, stk. 2 og 3, vil blive stillet svarende til pkt. 1-2. Det samme gælder for de ledige, som modtager amtskommunal godtgørelse efter arbejdstilbudslovens § 3, stk. 5.

For ledige, som før lovens ikrafttræden er påbegyndt et tilbud efter lov om kommunal beskæftigelsesindsats, tænkes loven tillagt virkning fra ikrafttrædelsestidspunktet. Dette betyder, at de ledige, som er i løntilskud i en privat virksomhed eller i et beskæftigelsesprojekt vil blive omfattet af den nye lov.

Der vil i forbindelse med overgangen fra lov om kommunal beskæftigelsesindsats til lov om aktiv arbejdsmarkedspolitik blive taget stilling til den nærmere udformning af finansieringsgrundlaget for kommunernes fremtidige indsats, ligesom der vil blive taget stilling til finansieringsgrundlaget for allerede afholdt aktivitet efter lov om kommunal beskæftigelsesindsats.

Overgangsordningen er illustreret i nedenstående oversigt:

Overgang fra den nuværende ATB-ordning til en ny aktiv arbejdsmarkedsindsats

